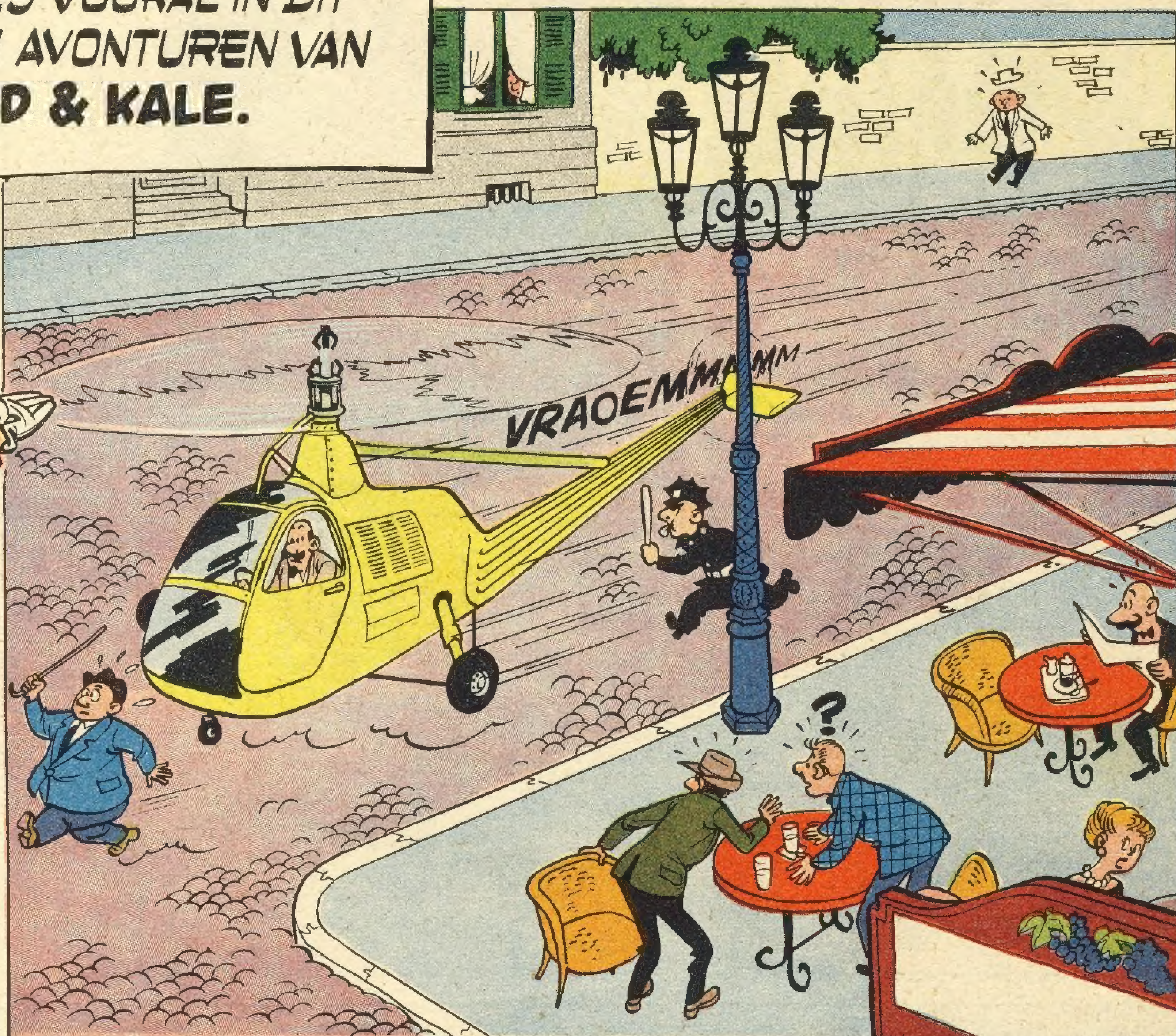
BELGIE : 3 fr.

ROBBEDOES

NEDERLAND : Abonné's : **30 ct.** ; losse nummers : **35 ct.**

HET DOOR PROF. BATERLOV'S BESTUURDE HEFSCHROEF-VLIEGTUIG DUIKT OP DE STAD NEER... LEES VOORAL IN DIT NUMMER DE AVONTUREN VAN **BAARD & KALE.**

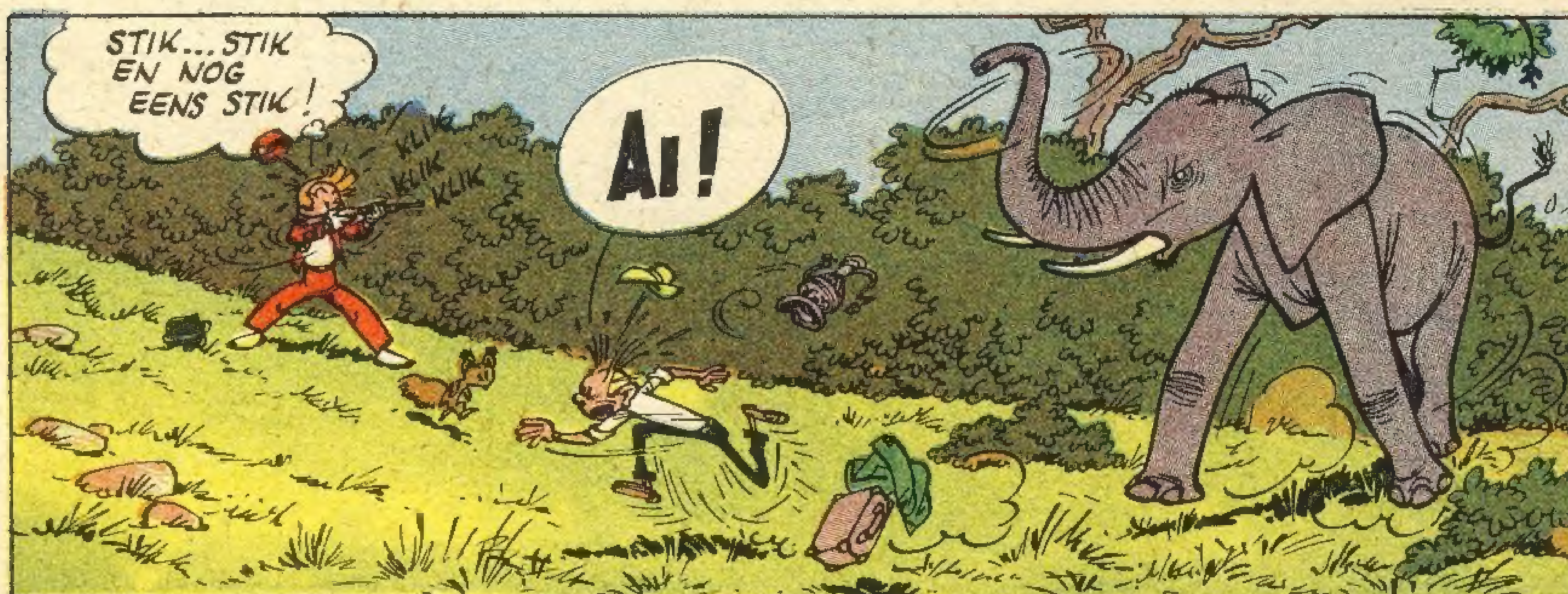




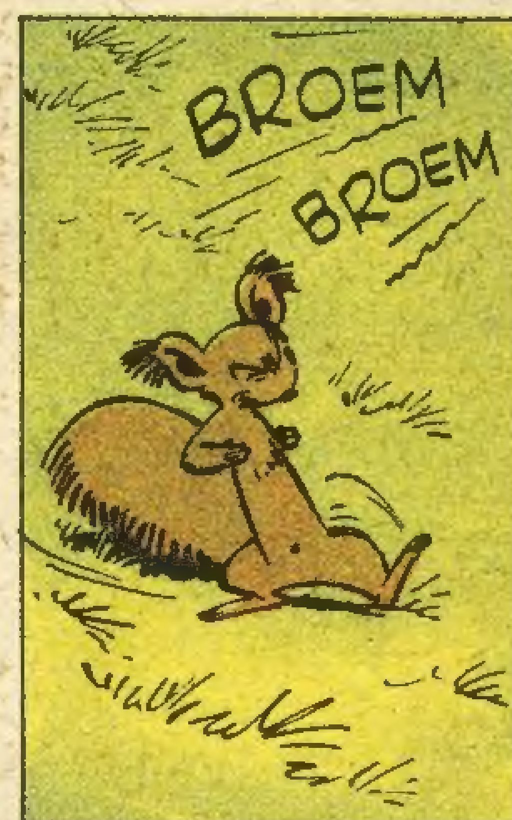
Weekblad. - 15e Jaargang. - Nr. 683. - 30 April 1953. - 24 bladz.

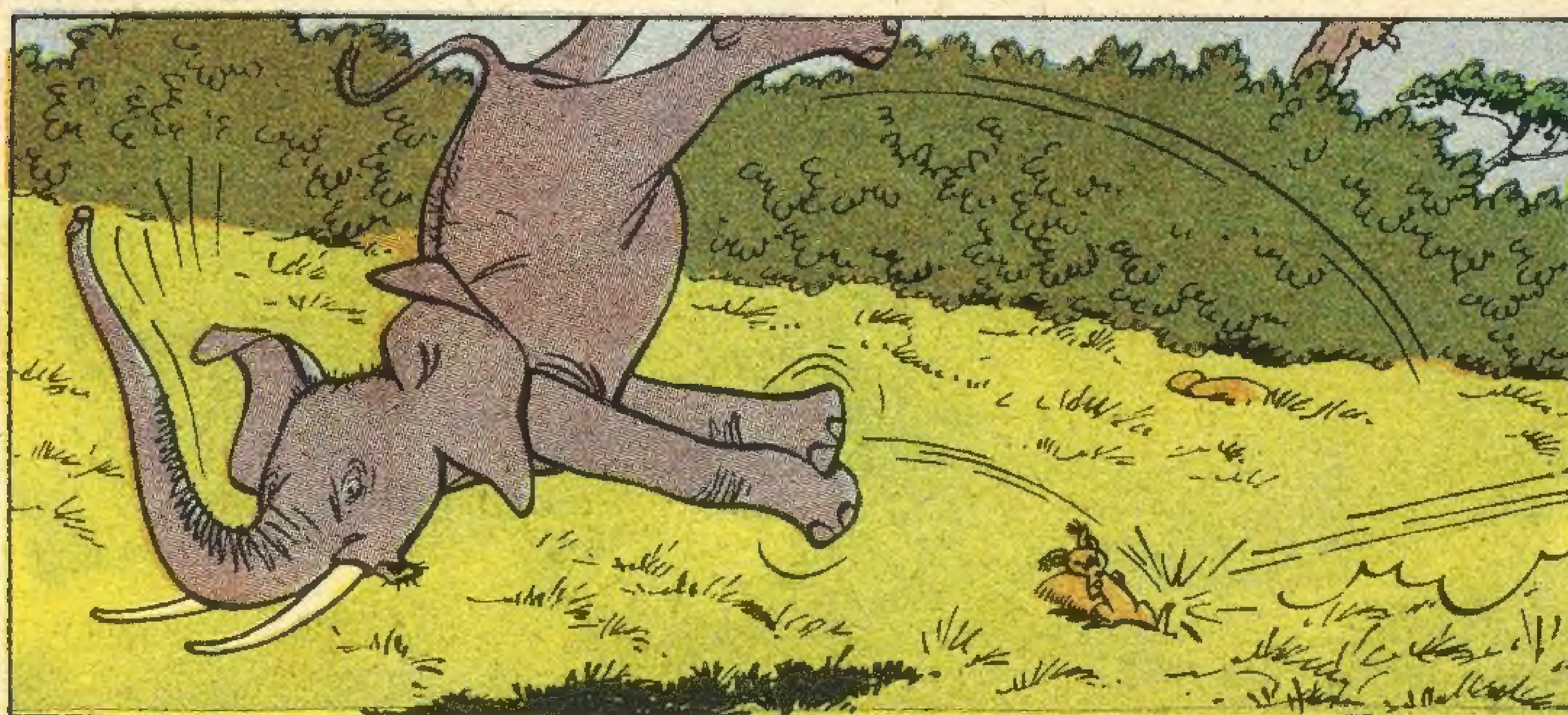
ROBBEDOES EN DE TARBOTMOTOREN

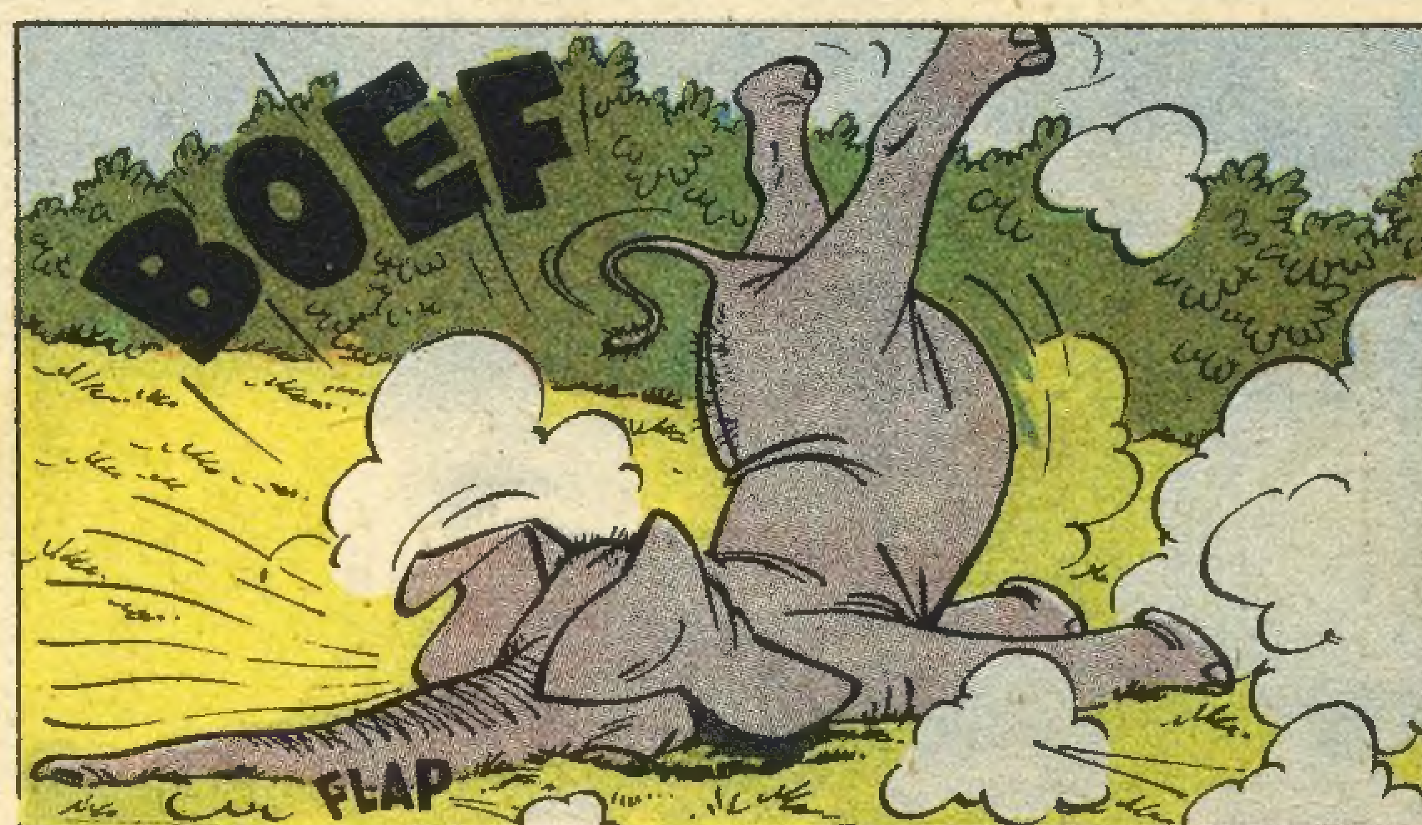
DOOR HUN INHEEMSE GIDS IN DE STEEK GELATEN STAAN ROBBEDOES EN KWABBERNOOT AAN DE DUIZEND EN EEN GEVAREN DER WILDERNIS BLOOT....



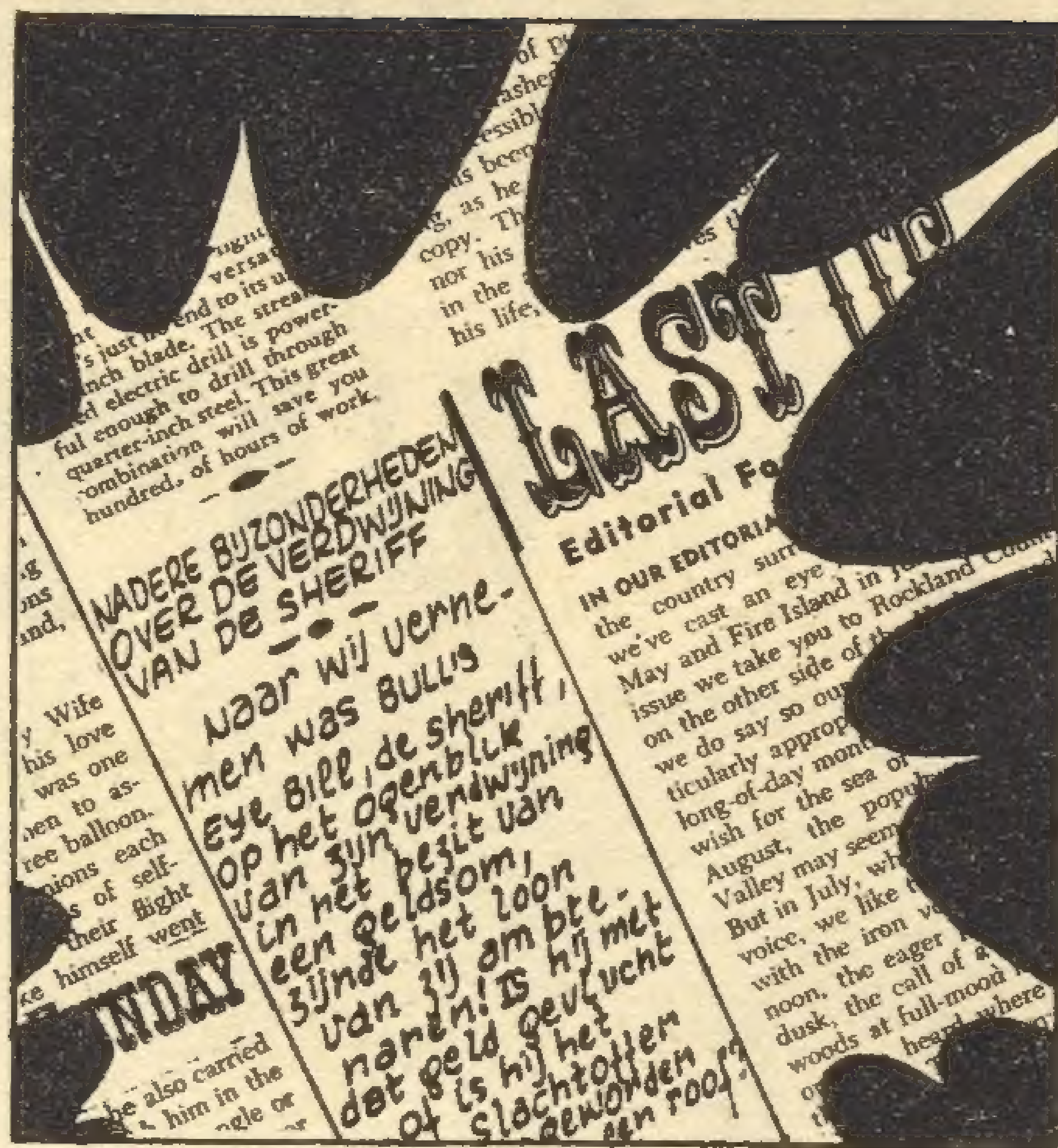








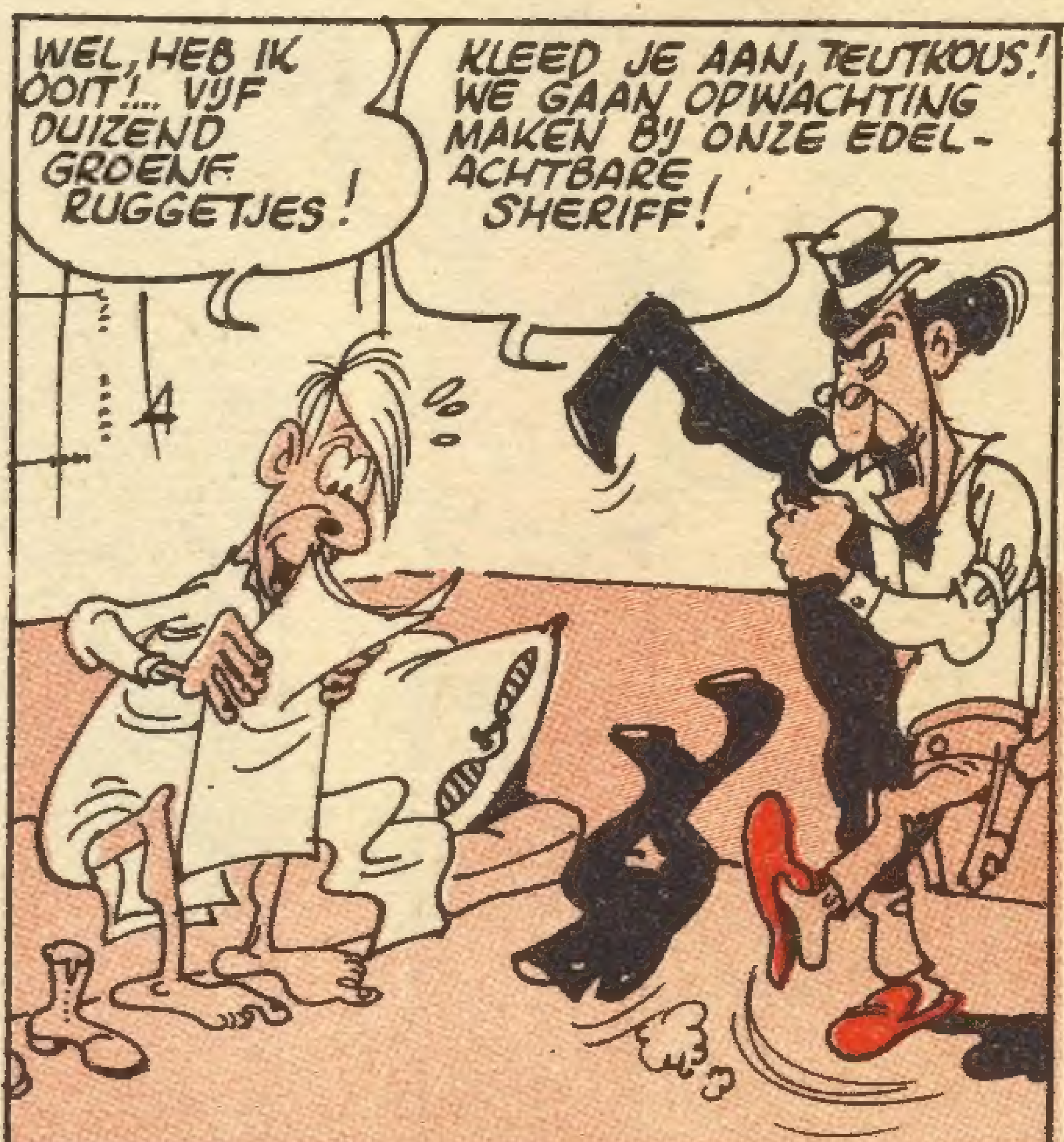

LUCKY LUKE
DOXEY EN ZIJN HANDLANGER HEBBEN DE SHERIFF ONTVOERD OMDAT HIJ HINDERLIJK WERD VOOR HUN HANDEL IN KWAKZALVERSMIDDELEN.


NADERE BIJZONDERHEDEN OVER DE VERDWIJNING VAN DE SHERIFF
Naar wij vernemen was Bully Eye Bill, de sheriff, op het ogenblik van zijn verdwijning in het bezit van een geldsom, zijnde het loon van zijn ambtenaren! Is hij met dat geld gevlucht of is hij het slachtoffer geworden
Editorial Fo

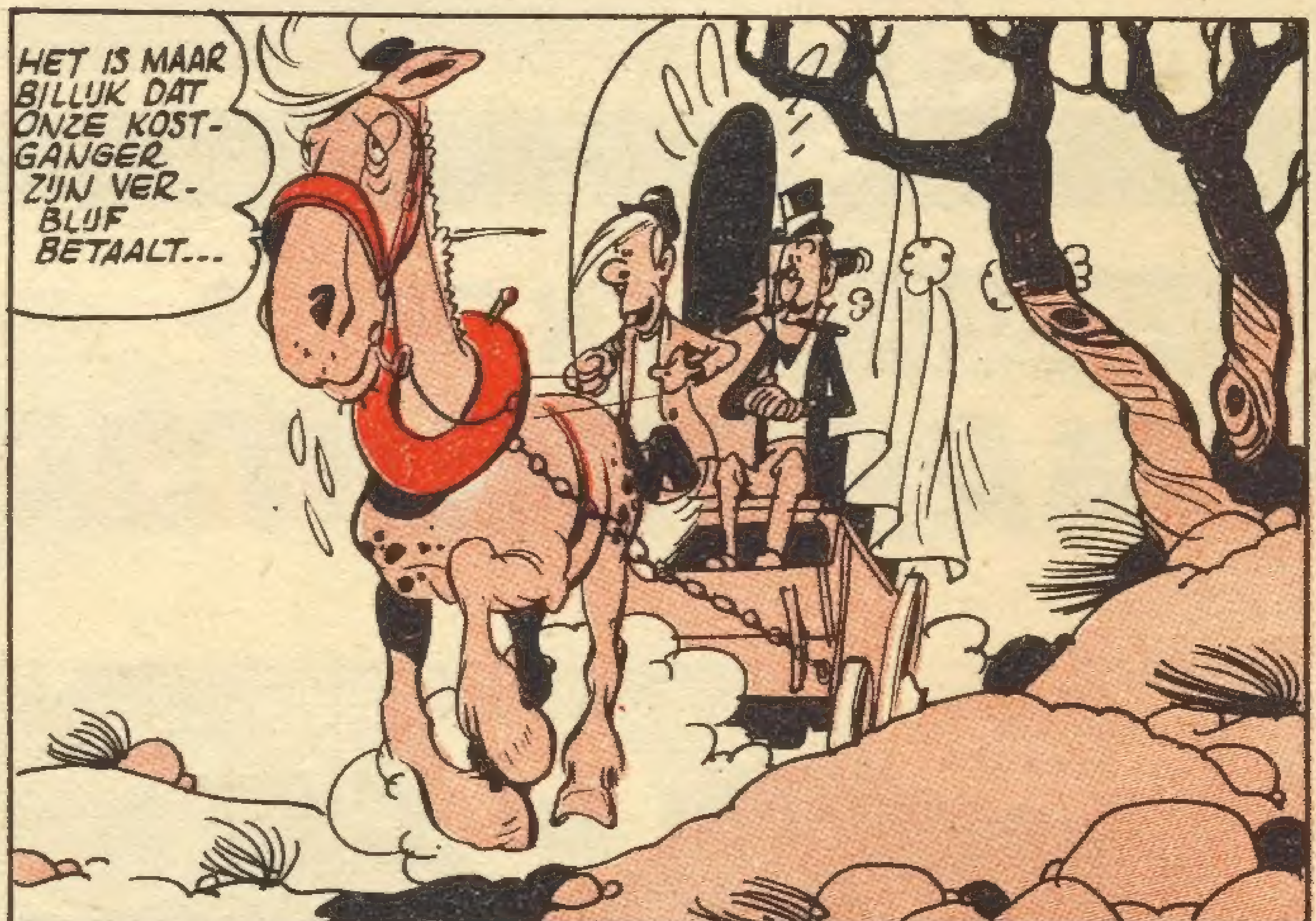

PSST...
NIEUWE FEITEN IN VERBAND MET DE VERDWIJNING VAN DE SHERIFF! LEEST DE LAATSTE BERICHTEN!


...VIJF DUIZEND DOLLAR?...
ZZZZ

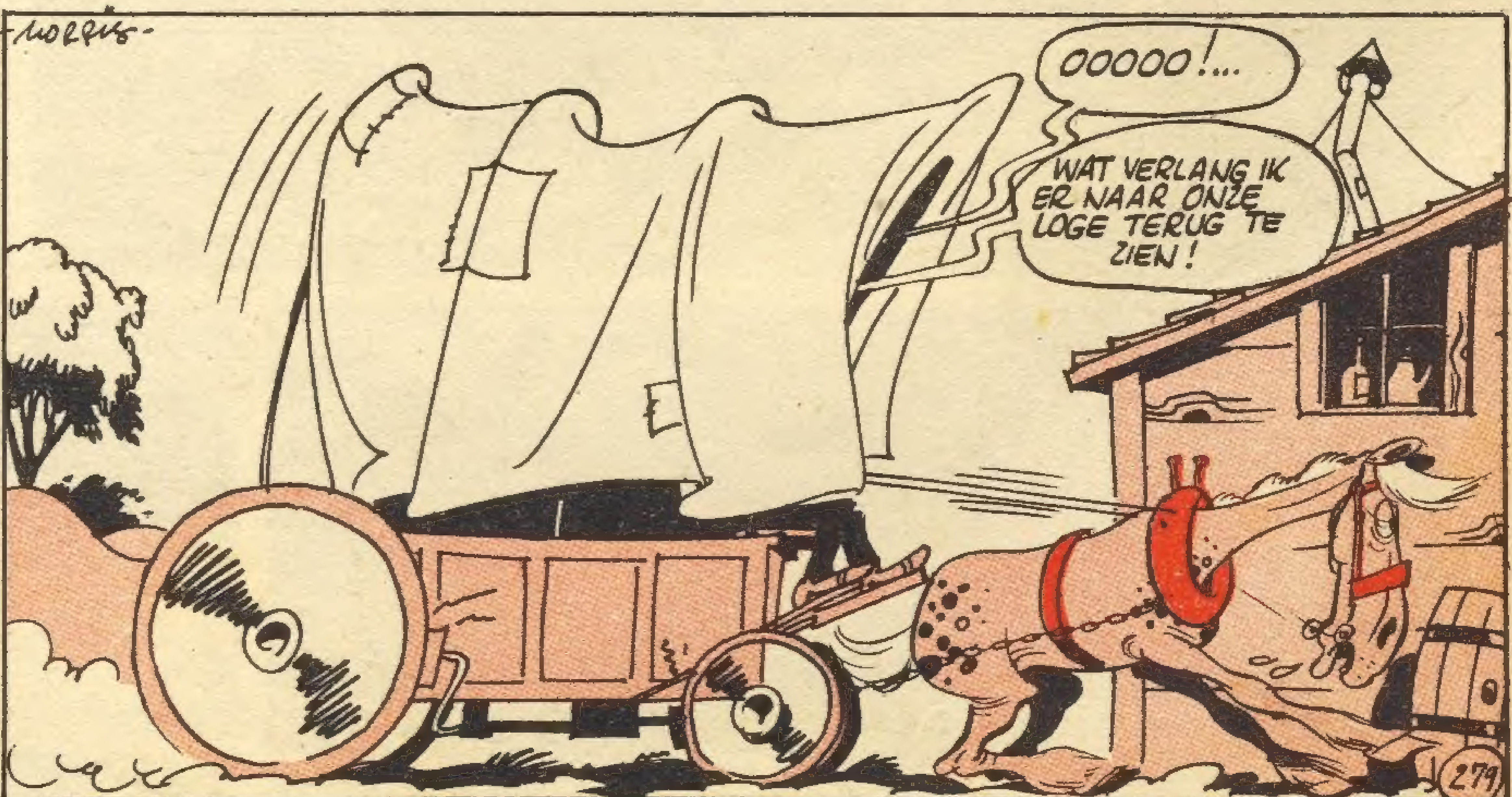

WAT?.... WAAR?... WIE?...


WEL, HEB IK OOIT!... VIJF DUIZEND GROENE RUGGETJES!
KLEED JE AAN, TEUTKOUS! WE GAAN OPWACHTING MAKEN BIJ ONZE EDELACHTBARE SHERIFF!


ONS PLAN SCHIJNT WEL TE VLOTTEN.. EN NU IN HET ZADEL... WIJ MOGEN HUN SPOOR NIET BIJSTER WORDEN...


HET IS MAAR BILLIJK DAT ONZE KOSTGANGER ZIJN VERBLIJF BETAALT...


LATEN WE HEN OP EEN AFSTAND VOLGEN... ZE MOETEN ER NIET DE LUCHT VAN KRIJGEN.


MORRIS
OOOOO!...
WAT VERLANG IK ER NAAR ONZE LOGE TERUG TE ZIEN!
279

HET SPEURDERSWERK VAN Jan KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

KOBUS WIJST EEN ANDERE REIZIGER ALS KORDAAT AAN. JAN KRIJGT DAARDOOR DE KANS UIT DE TREIN TE VLUCHTEN.



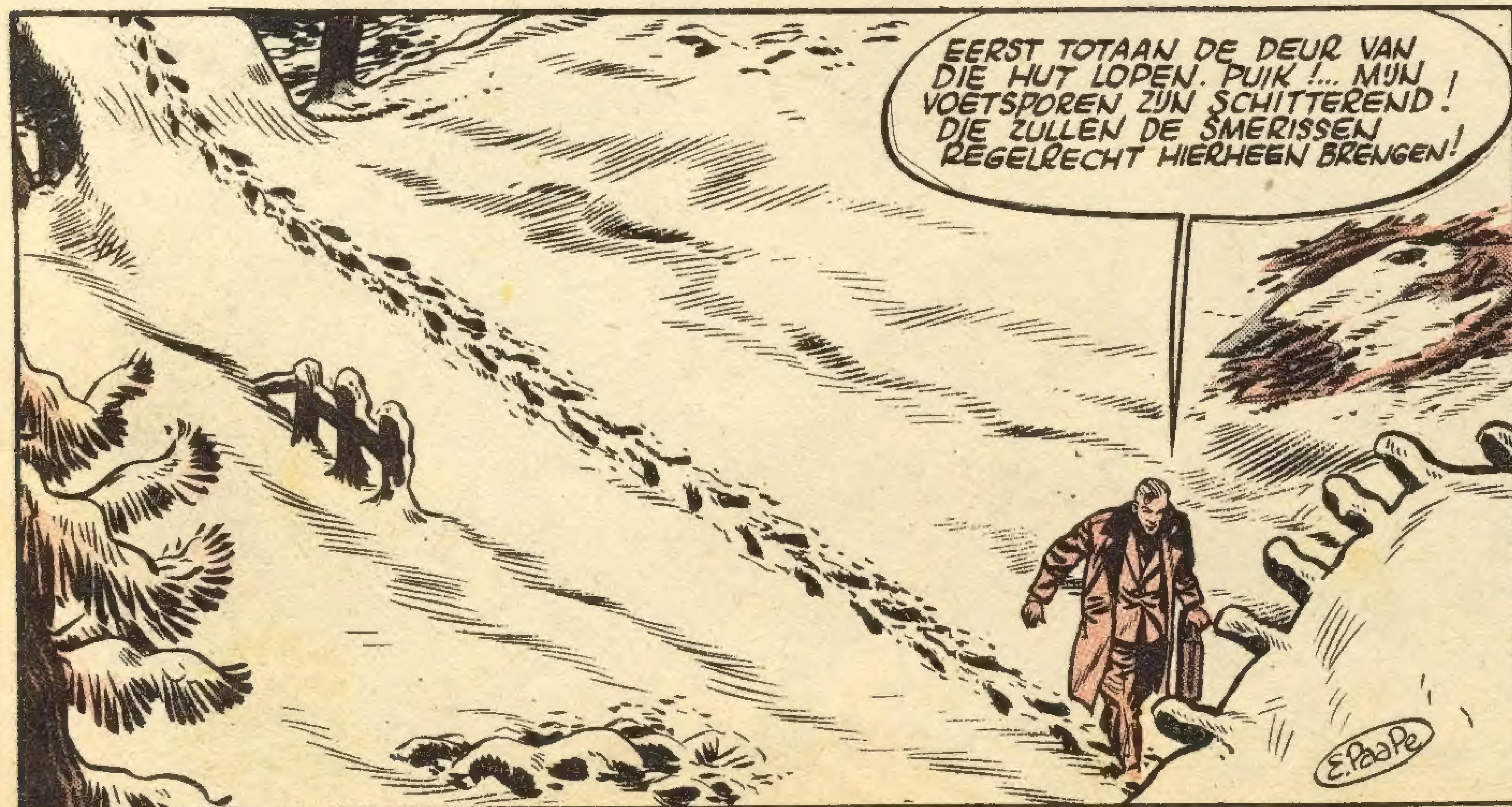






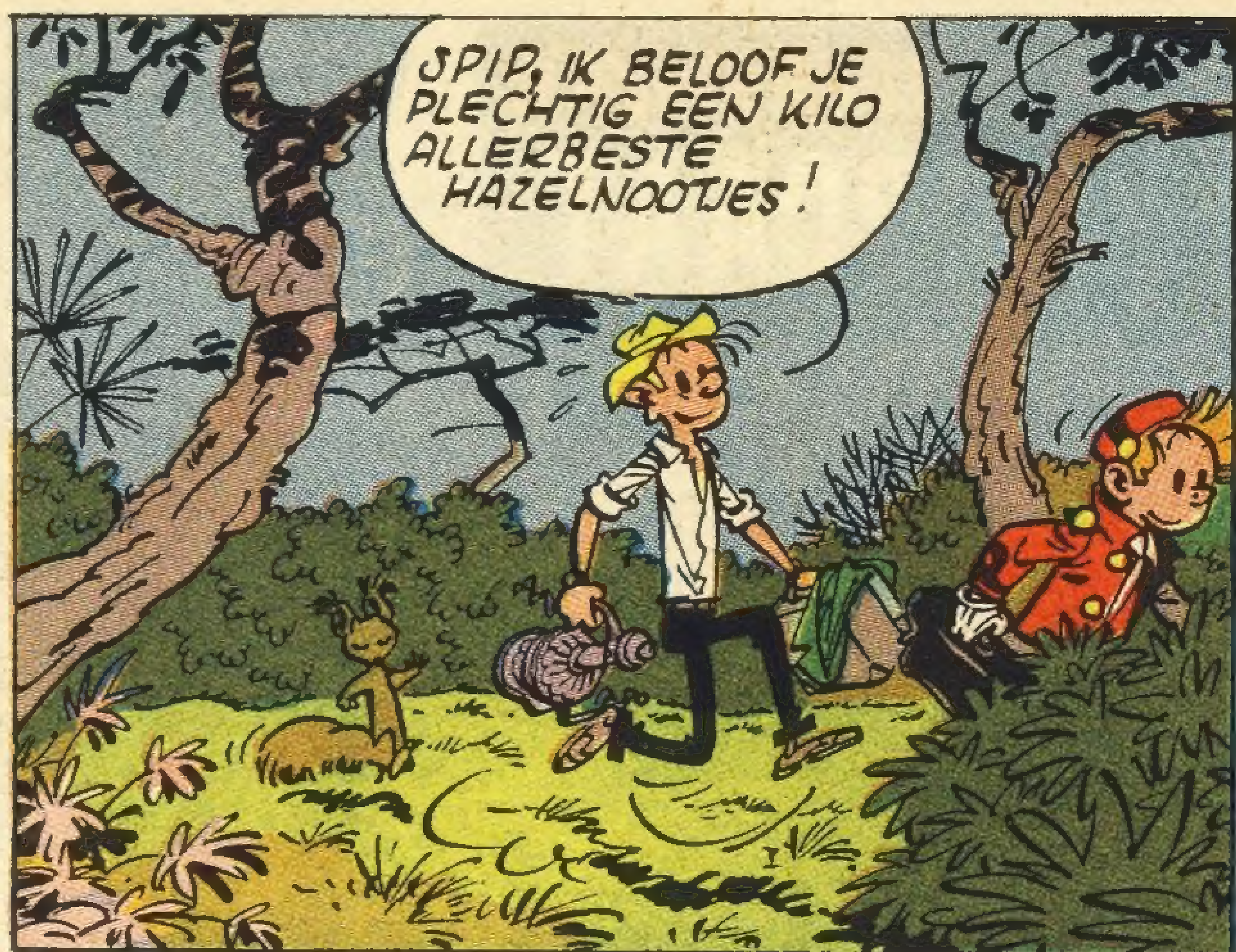




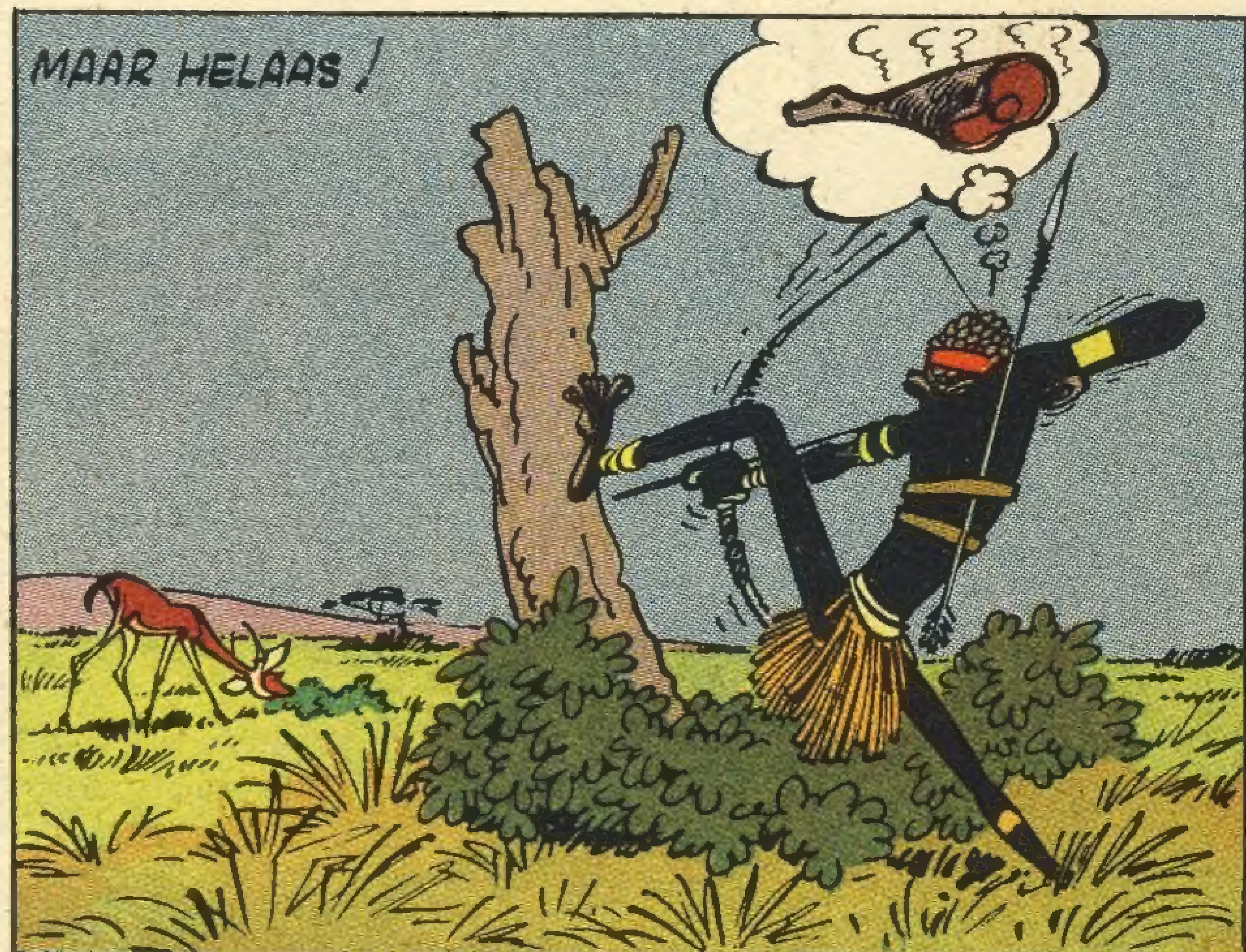


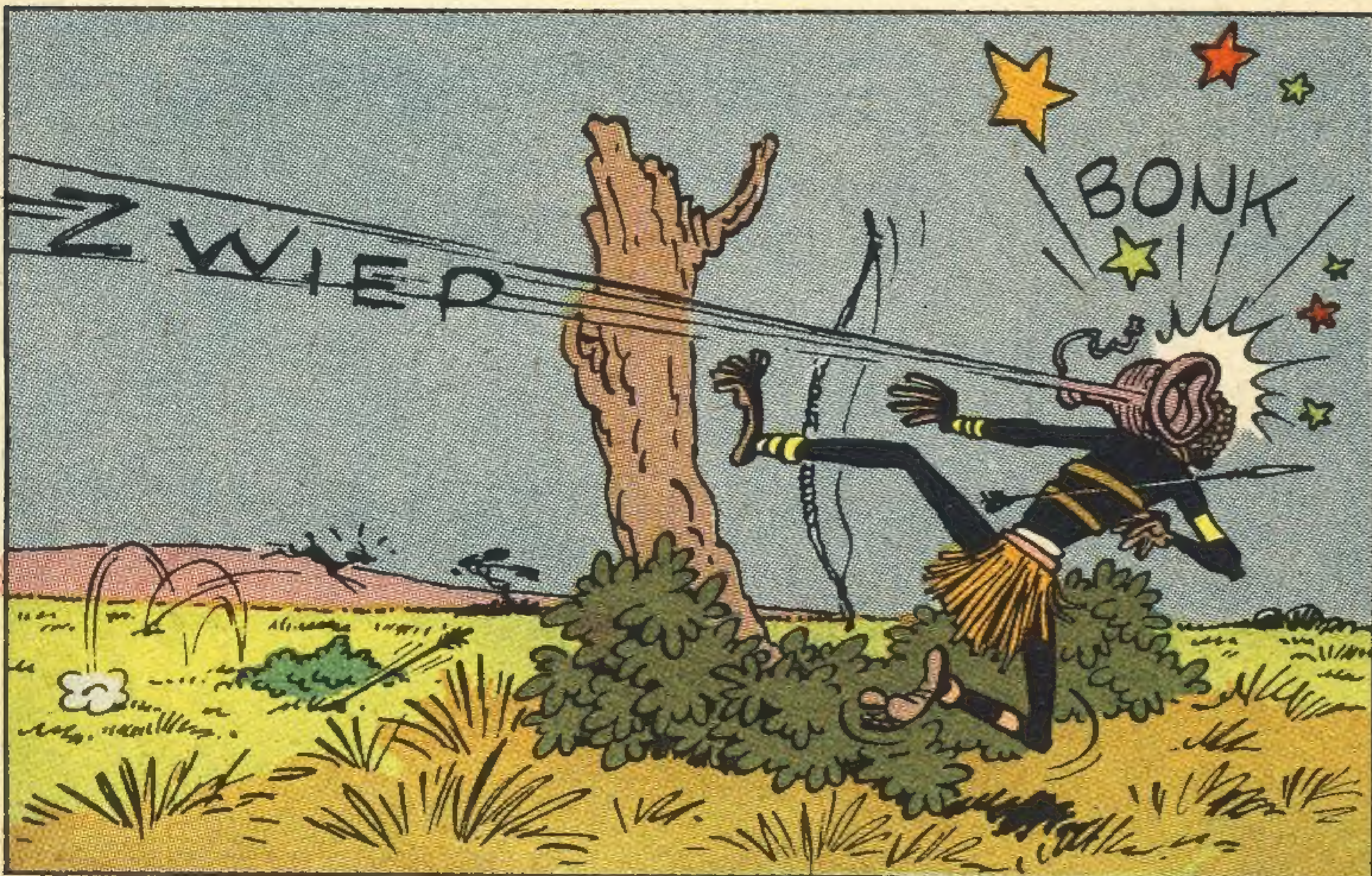



LATEN WE 'M VLUG SMEREN, KONING DER SCHEPPING!


SPIP, IK BELOOF JE PLECHTIG EEN KILO ALLERBESTE HAZELNOOTJES!


IETS VERDER STAAT EEN JONGE GAZEL BEVALLIG ENKELE MALSE SCHEUTJES TE KNAUWEN...


MAAR HELAAS!


ZWIED
BONK


WEL WE KOMEN NET OP TIJD! DAT IS OOK WAT MOOIS! SCHAAM JE JE NIET ?...


...ZO'N LIEF DIERTJE TE WILLEN VERMOORDEN, DAT JE GEEN STRO IN DE WEG LEGT!!
ALS IK JE OOIT WEER BETRAP!


OPGELET! HIJ ROEPT ZIJN STAMGENOTEN GELOOF IK!....



WIE WEET HET ?

HET REGENT... GAAi EN MOWGLi AMUSEREN ZiCH iN DE SPEELKAMER...

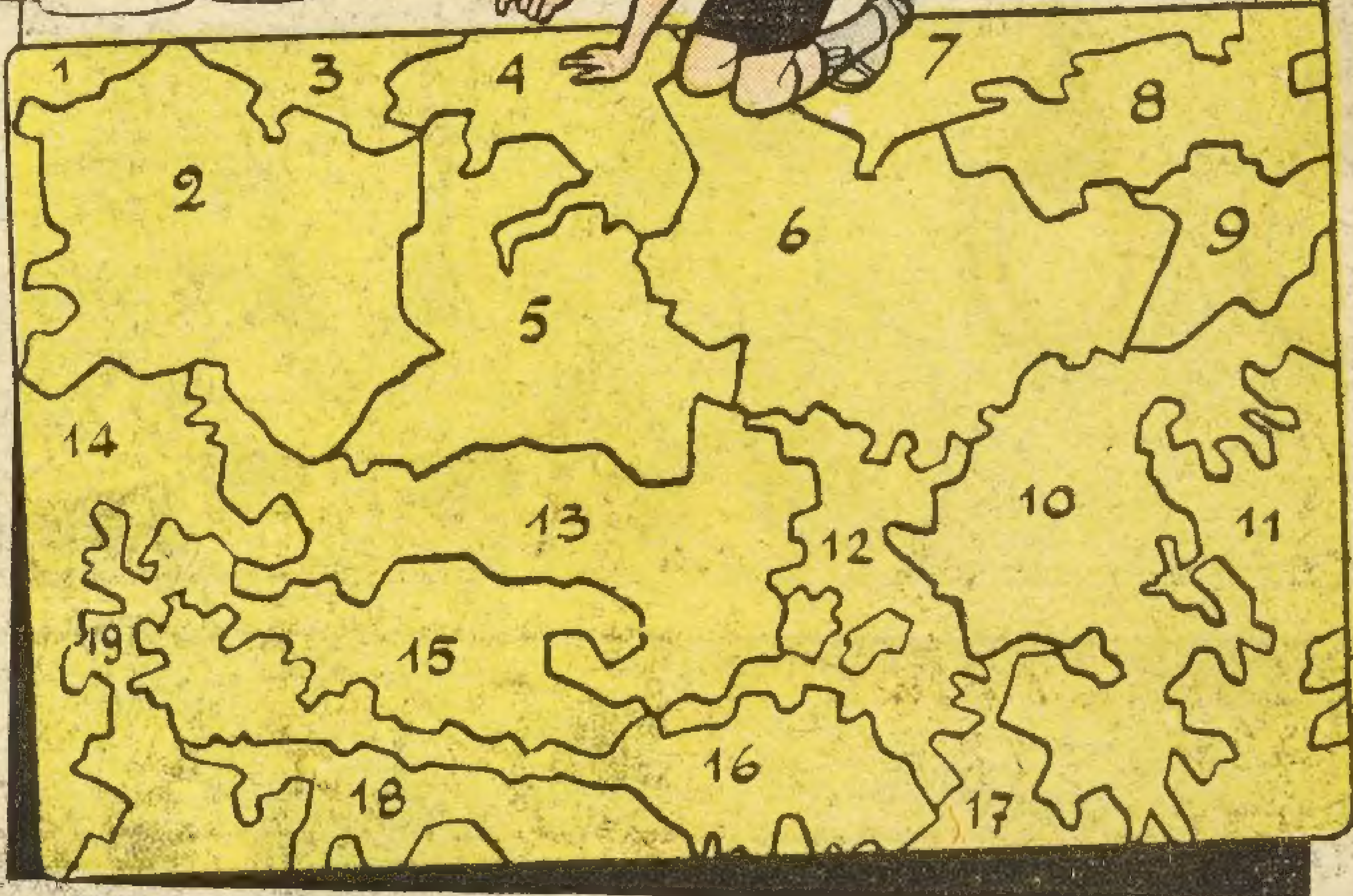
EINDELIJK IS DIE PUZZLE OPGELOST!...

HEB JE BEMERKT, DAT SOMMIGE STUKKEN DE VORM HEBBEN VAN BEKENDE LANDEN?..





1 WELKE?... EN WELKE LANDEN ZiJN HET?..



2



WAT 'N MOOIE POPPEN!...

ZIJ DRAGEN 'N TYPISCHE KLEDERDRACHT!...

WETEN JULLiE WELKE?...

3

WAT BETEKENT DAT? NOG EEN PUZZLE?...

HET ZIJN FRAGMENTEN VAN BEKENDE LEUZEN...

Ui MAL

ARR

HEID, GELIJ

Y PENSE

HT MA

VRIJ

TiEN

KHEID

DRAi

PAÑA

JE MAiN

AKT MACHT

DERLIJ

HONN

¡ SOiT Q

¡BA ES

EENDRAC

KHEID,BROE

KUNNEN JULLiE ZE SAMENSTELLEN?

EN ZEGGEN WELK LAND ZE AANGENOMEN HEEFT?..

4

KEN JE IETS VAN KNOPEN? HIERONDER ZIE JE 6 TOUWEN... ALS JE AAN DE EINDJES TREKT ZULLEN ER SOMMIGE EEN KNOOP VORMEN!...

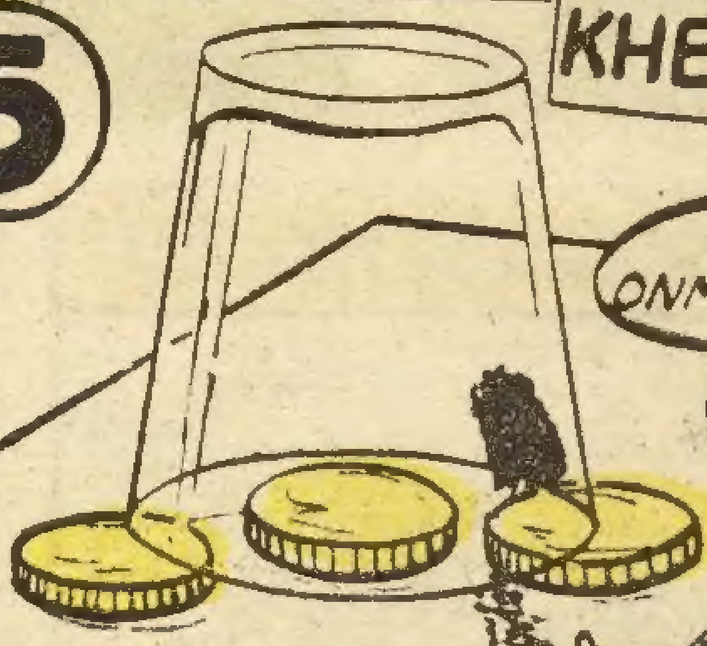




WELKE???

5

KUN JE HET STUK, DAT ZICH ONDER HET GLAS BEVINDT, ER ONDER UIT HALEN MET EEN VINGER EN ZONDER HET GLAS OP TE LICHTEN???



DAT IS ONMOGELIJK!...

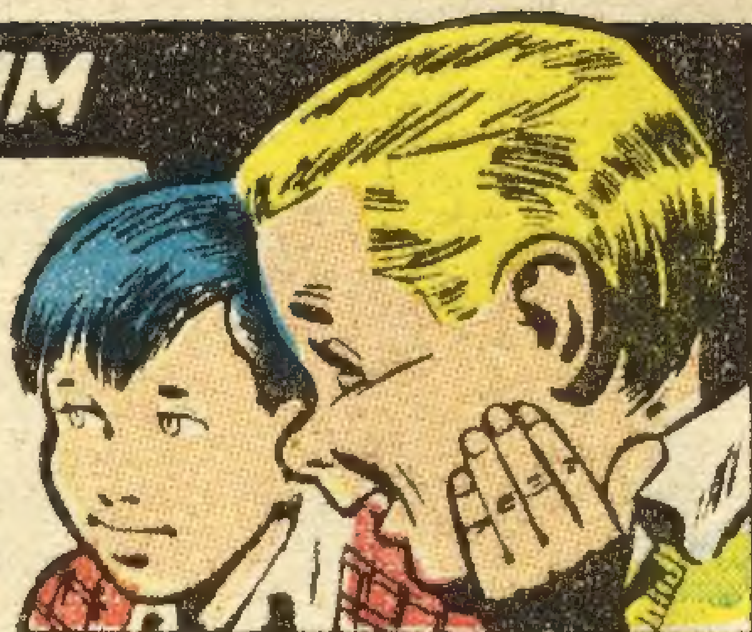
WAT DENKEN JULLiE ER VAN ?

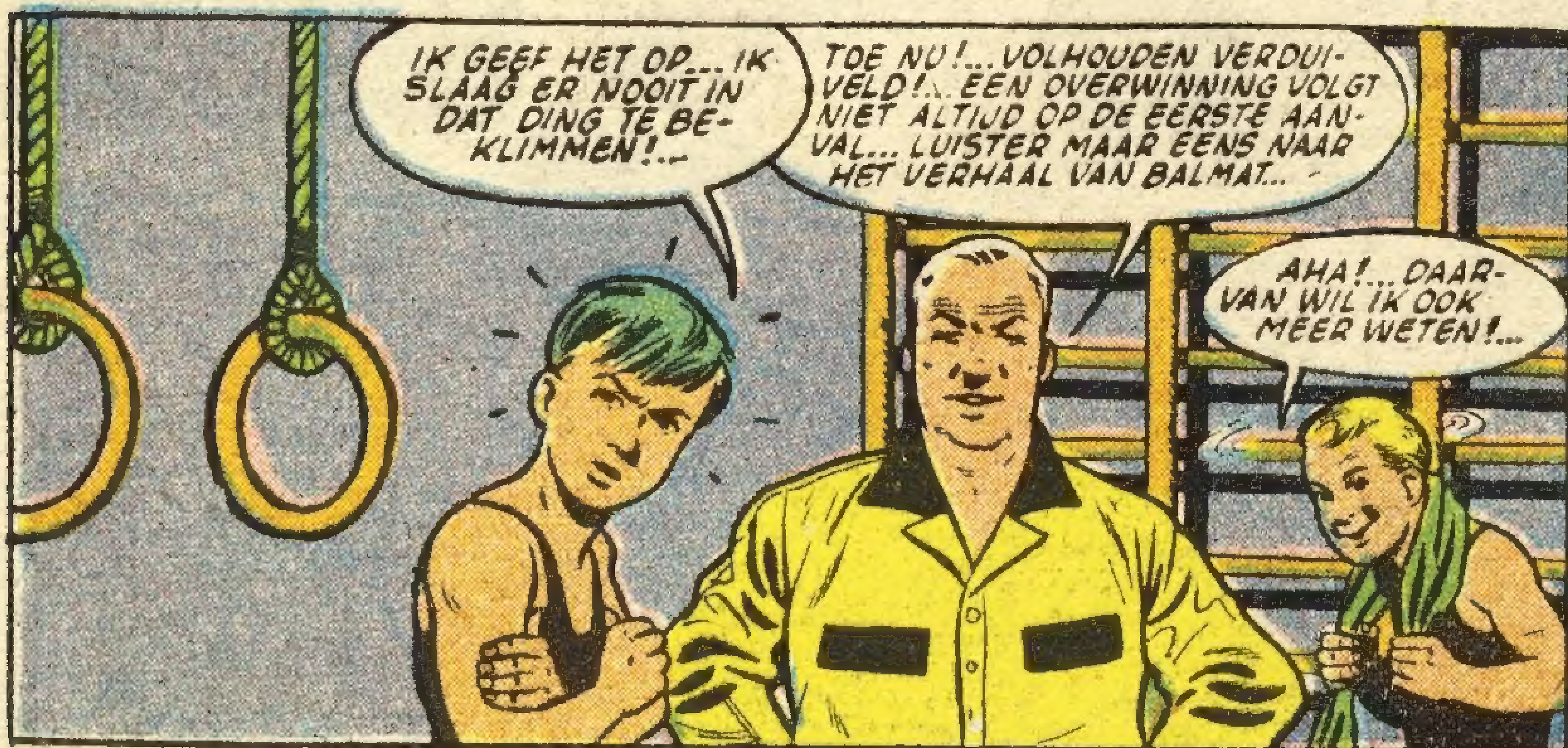
(Zie oplossingen blz. 13.)

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM



De Mont-Blanc overwonnen











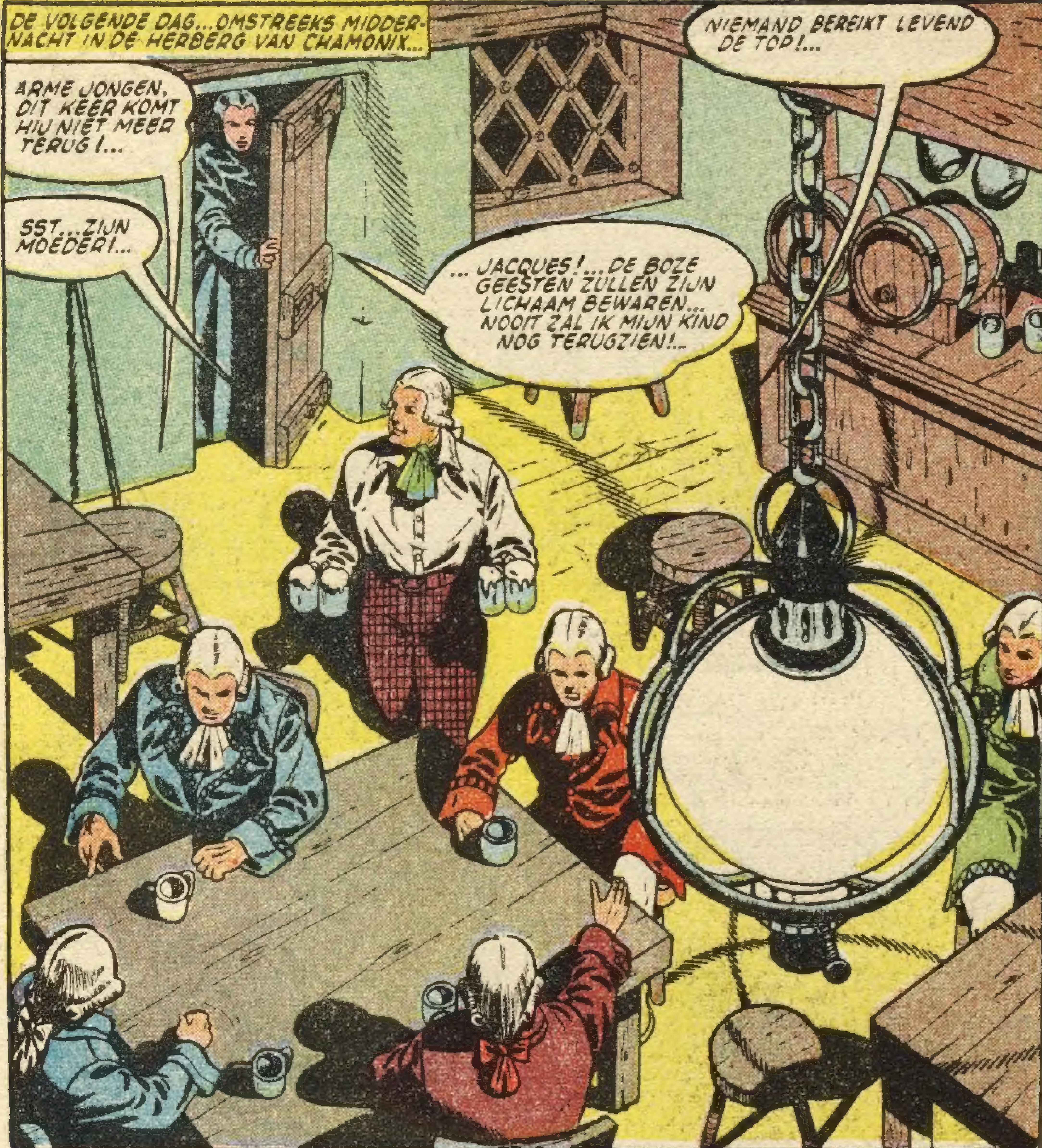











DE VOLGENDE DAG...OMSTREEKS MIDDERNACHT IN DE HERBERG VAN CHAMONIX...
ARME JONGEN, DIT KEER KOMT HIJ NIET MEER TERUG!...
SST...ZIJN MOEDER!...
NIEMAND BEREIKT LEVEND DE TOP!...
...JACQUES!...DE BOZE GEESTEN ZULLEN ZIJN LICHAAM BEWAREN... NOOIT ZAL IK MIJN KIND NOG TERUGZIEN!...


MAAR IN DE VROEGTE...
KIJK!...DAAR BEWEEGT WAT...
HIJ IS HET! HIJ LEEFT NOG!...
WE MOETEN HEM REDDEN!... HEM WEER BENEDEN HELPEN!... WIE GAAT ER MEE?...
IK!...
IK OOK!...


INTUSSEN OP DE BERGFLANK...
IK WIL SLAGEN OF STERVEN!..


...EVEN LATER...
HA! EEN UITSTEEKSEL... EVEN RUSTEN...


MAAR HET ROTSBLOK LAAT LOS EN...
HEMEL!...HELP... HE...


WAT LAGER STUIT GELUKKIG EEN PLATFORM ZIJN VAL...


GOD ZIJ DANK!... ONGEDEERD!... WAT EEN GELUK!... MAAR IK BEN DOODOP! EVEN EEN DUTJE DOEN...


INTUSSEN VOLGEN DE REDDERS DE VOETSPOREN VAN JACQUES BALMAT IN DE SNEEUW...
KIJK!..HIJ HEEFT HET AANGEDURFD!...
WIJ MOETEN ER OOK OVER...EEN VOOR EEN!... IK EERST!...



BALMAT WAS UITGEPUT. ZIJN SLAAP DUURT VOORT. PLOTSELING...
OHÉ!...
HOO...HOO!
WAAR BEN JE, BALMAT?..
?!





DAAR...KIJK!...
JACQUES!...WE ZULLEN JE HELPEN OM AF TE DALEN!...
AFDALEN?.. ZO DICHT BIJ DE TOP?.. BEN JE GEK... KOM MET MIJ MEE... WIJ ZULLEN DE EERSTEN ZIJN DIE DE WITTE REUS OVERWINNEN!... DE BERG-GEESTEN BESTAAN ALLEEN IN JE VERBEELDING... JE ZIET TOCH DAT ZE ME MET RUST GELATEN HEBBEN!...
EN IK!...
IK OOK!...
IK VOLG HEM!...



ZE WORDEN BEZIELD DOOR ZIJN JEUGDIGE MOED EN VOLGEN HEM...
O, HEILIGE MAAGD, BESCHERM ONS!
VOORUIT, JONGENS! MOED HOUDEN!...



MAAR DE MOEILIJKHEDEN WORDEN VOORTDUREND GROTER...
GOD! DIT UITSTEEKSEL WORDT AL MAAR SMALLER!...
DROMMELS! GEEN UITWEG! RECHTSOMKEERT EN ERGENS ANDERS ZOEKEN!...



TWEE UUR LATER...
BROEOEOEOEOEMMM
LUISTERT!...
3A



PLOTSELING STORT EEN LAWINE DONDEREND NEER...
HELP!...
IK VAL...
HELP!...



DE LAWINE IS NEERGESTORT IN EEN DIEPE KLOOF...
KIJK DAAR, DE KLOOF!... WE ZIJN ER GOED AFGEKOMEN!...



HET IS ALLES JOUW SCHULD, BALMAT. WE GAAN TERUG... EN JIJ GAAT MEE!...
'N OGENBLIKJE!



VOOR DE ANDEREN HET KUNNEN VERHINDEREN SPRINGT BALMAT OVER DE KLOOF!...
KOM ME DAN MAAR HALEN!...
DENK AAN JE MOEDER...NU, GOED! VAARWEL!... LOOP DAN MAAR ALLEEN DE DOOD IN DE ARMEN!...
3B


WELDRA...
ZE LATEN ME IN DE STEEK!.. MAAR IK ZAL DE TOP BEREIKEN! IK WIL HET!...

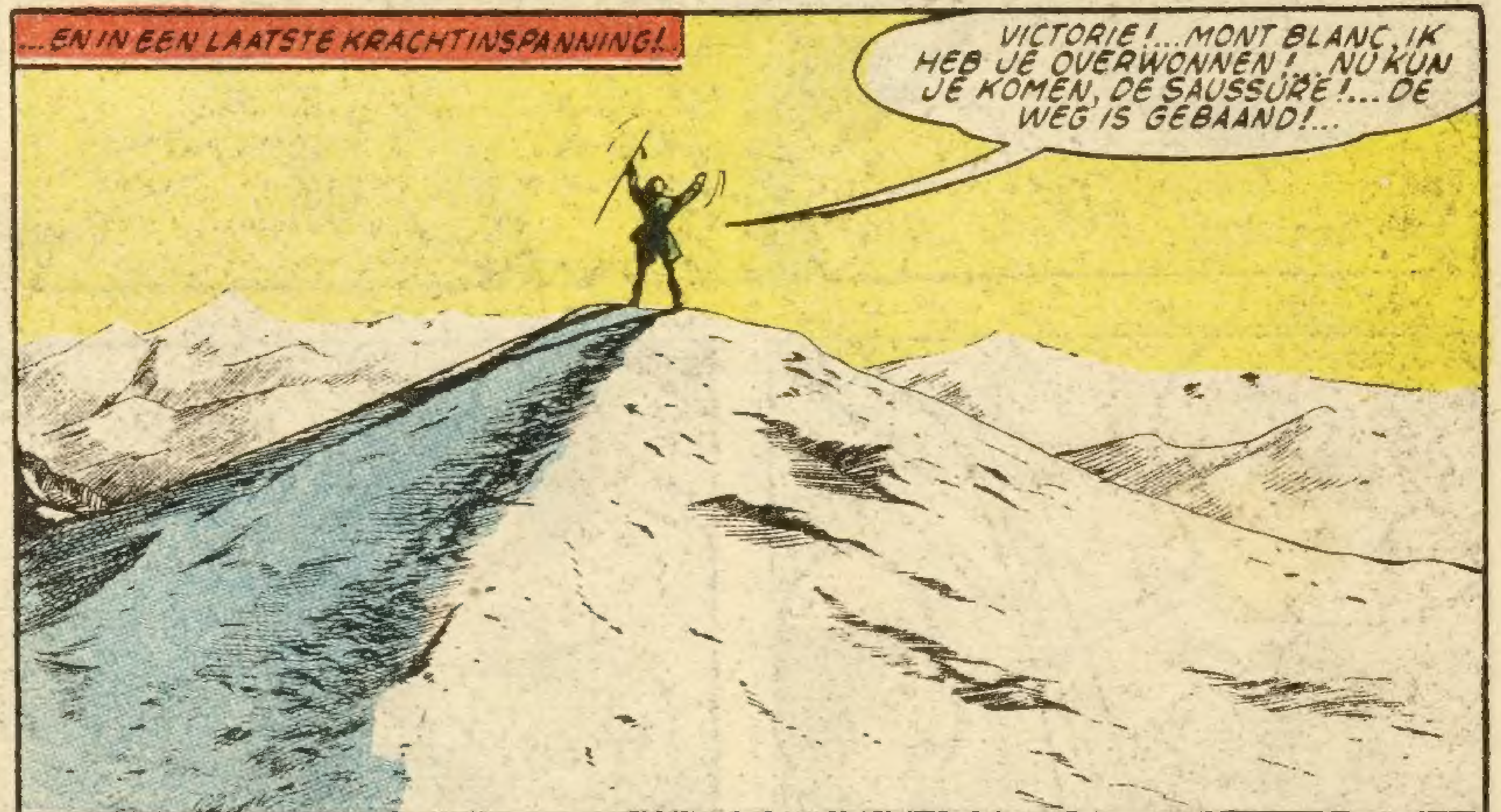

HIJ VERDUBBELT ZIJN INSPANNING...MAAR...
DAAR KAN IK NIET OP!.. IK ZAL TREDEN MOETEN UITHAKKEN...

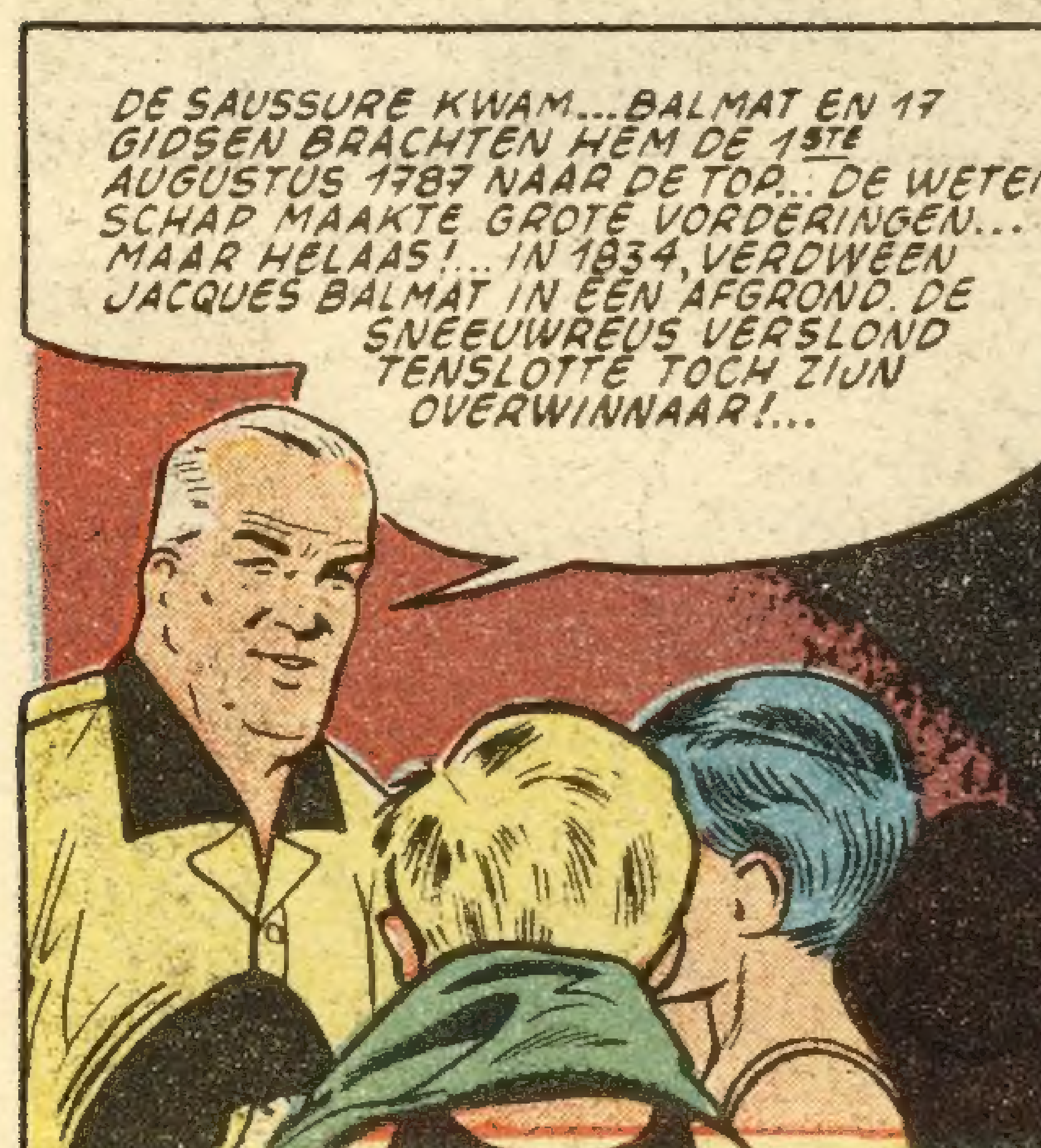

WEER VALT DE NACHT...HET IS NIJPEND KOUD GEWORDEN...
GEEN HAND VOOR OGEN TE ZIEN!.. IK MOET HALT HOUDEN!.
4A

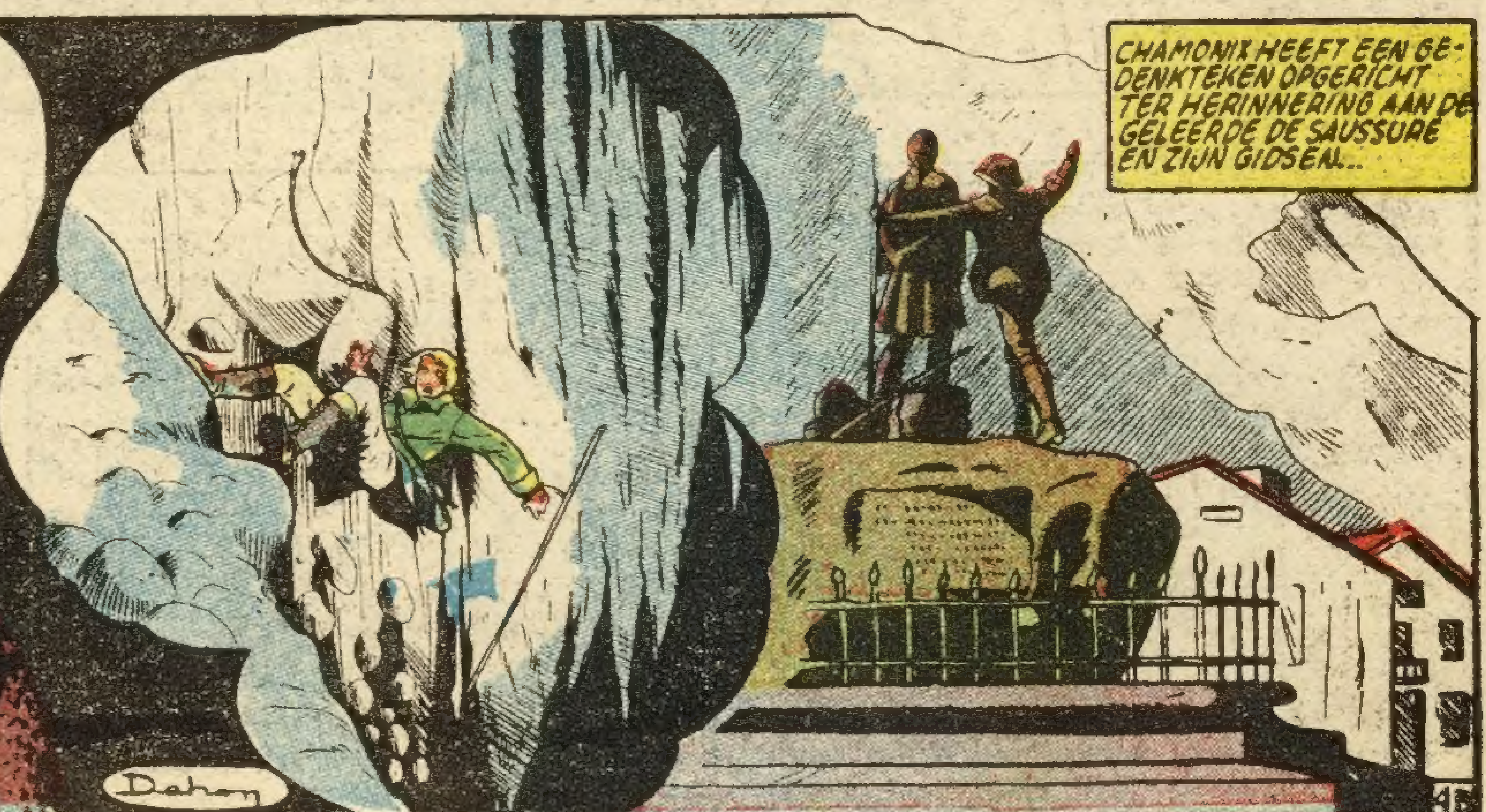

BALMAT PROBEERT TE SLAPEN IN EEN ROTS-HOLTE...
ZAL IK HIER DOODVRIEZEN VOOR IK MIJN DOEL BEREIKT HEB?.. ZE ZULLEN MIJN LICHAAM NOOIT VINDEN!


NA EEN VERSCHRIKKELIJKE NACHT BREEKT EINDELIJK DE DAG AAN...BALMAT VOLHARDT...
HOGER!.. ALTIJD MAAR HOGER!...


UREN NOG ZWOEGT HIJ OM DE TOP TE BEREI-KEN... EN HIJ WINT!...
MIJN GOD, IK STIK!.. ZOU HET DAN TOCH WAAR ZIJN?.. IS HIER WERKELIJK GEEN LUCHT?!...


...EN IN EEN LAATSTE KRACHTINSPANNING!..
VICTORIE!...MONT BLANC, IK HEB JE OVERWONNEN!... NU KUN JE KOMEN, DE SAUSSURE!... DE WEG IS GEBAAND!...


DE SAUSSURE KWAM...BALMAT EN 17 GIDSEN BRACHTEN HEM DE 1STE AUGUSTUS 1787 NAAR DE TOP... DE WETEN-SCHAP MAAKTE GROTE VORDERINGEN... MAAR HELAAS!.. IN 1834 VERDWEEN JACQUES BALMAT IN EEN AFGROND. DE SNEEUWREUS VERSLOND TENSLOTTE TOCH ZIJN OVERWINNAAR!...


CHAMONIX HEEFT EEN GE-DENKTEKEN OPGERICHT TER HERINNERING AAN DE GELEERDE DE SAUSSURE EN ZIJN GIDSEN...
Dahon
4B

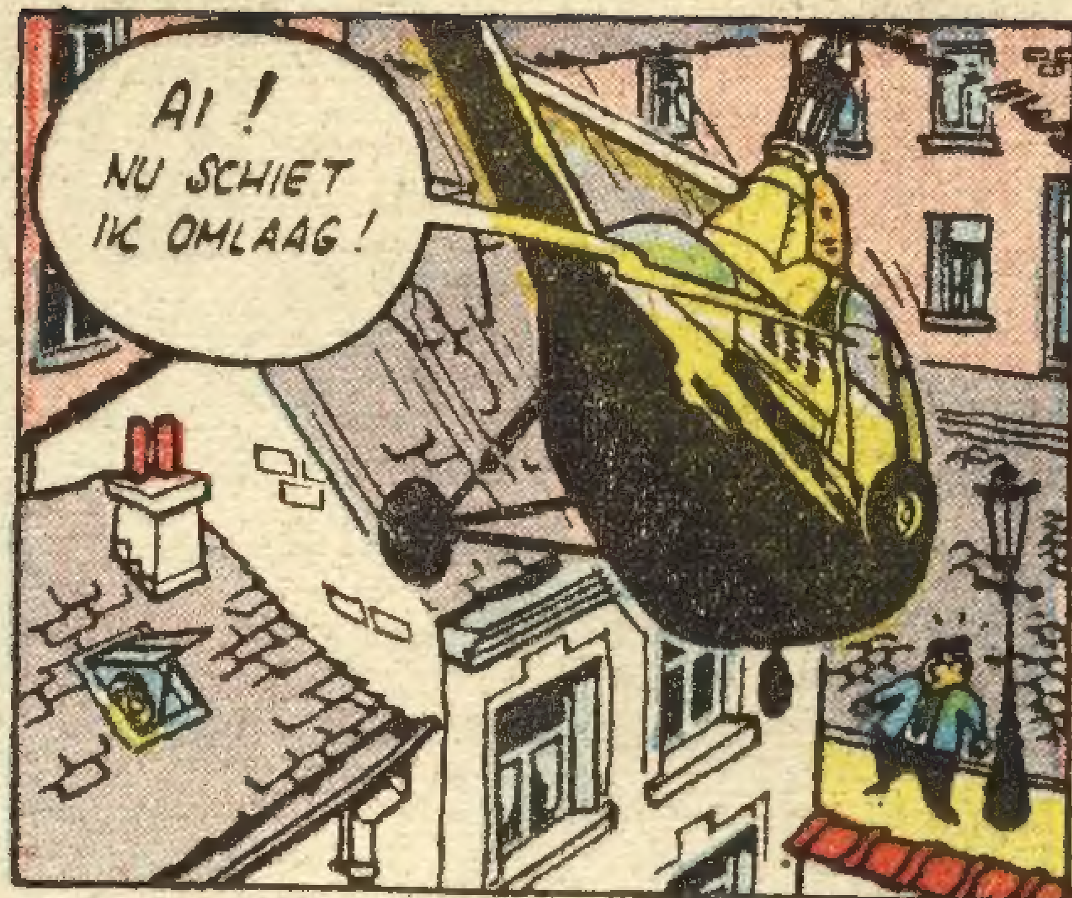
DE BAARD EN DE KALE

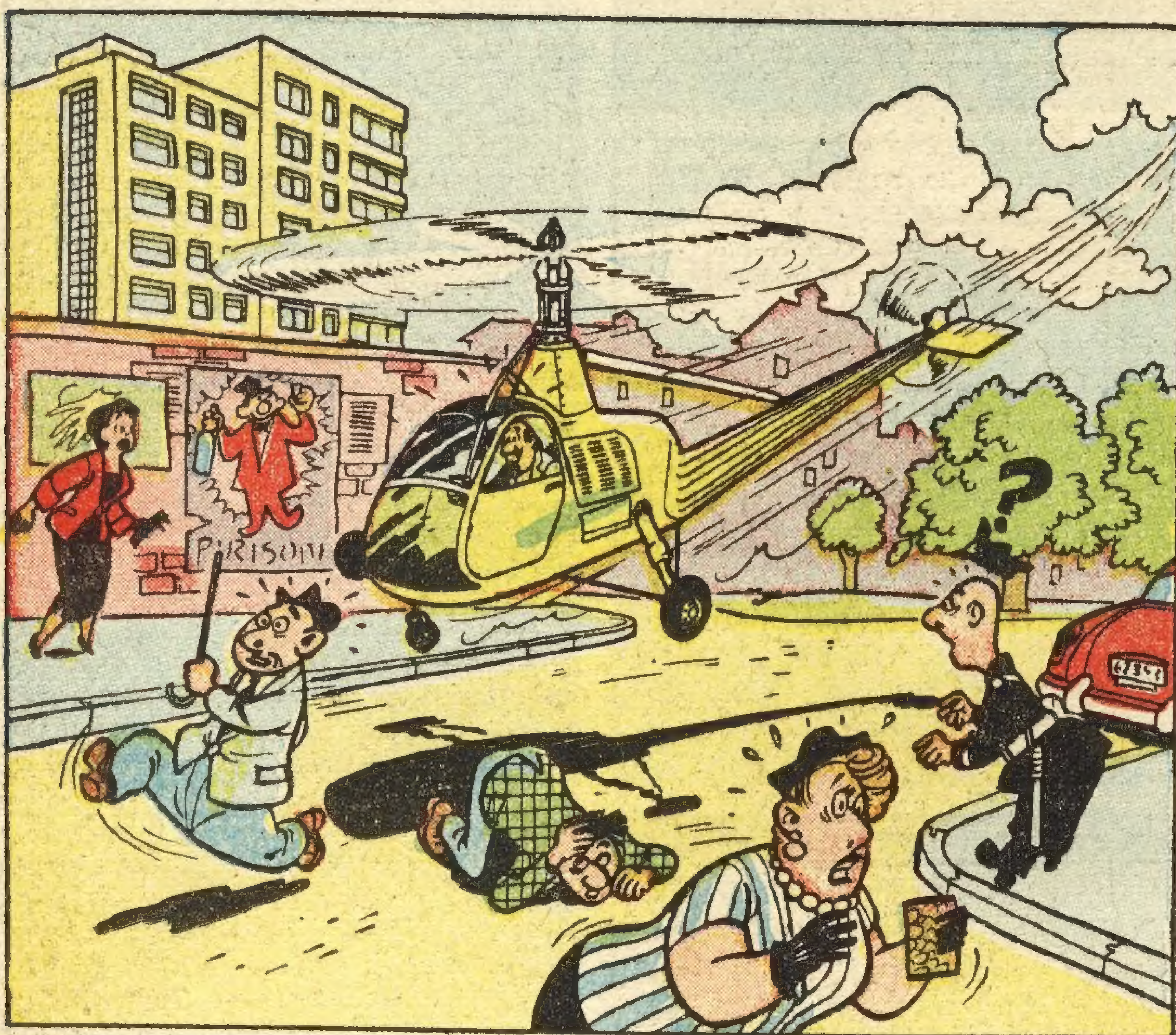
DE SCHAT VAN ALARIK

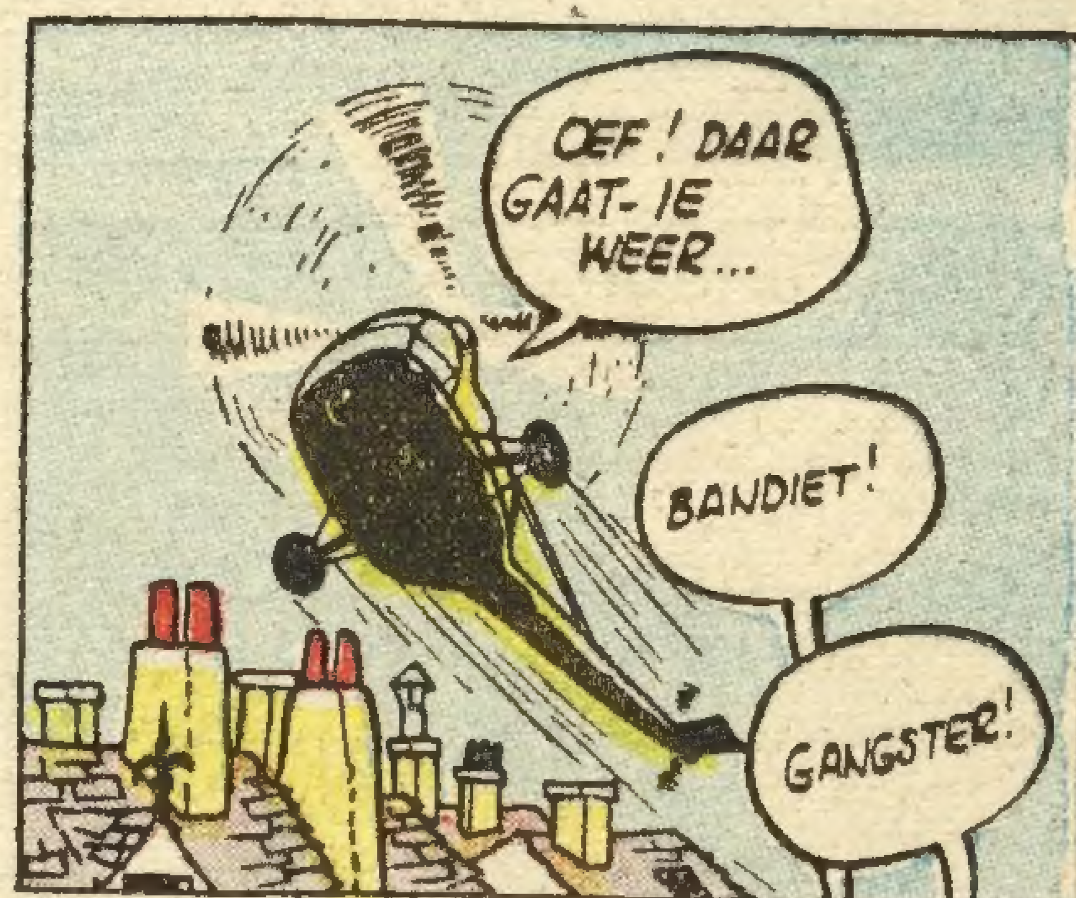
DOOR WILL • TEKST VAN L. BERMARR

KORTE INHOUD

Prof. Baterlow snelt onze beide vrienden te hulp. Maar een schroefvliegtuig besturen is heel wat anders dan een hobbelpaard berijden.









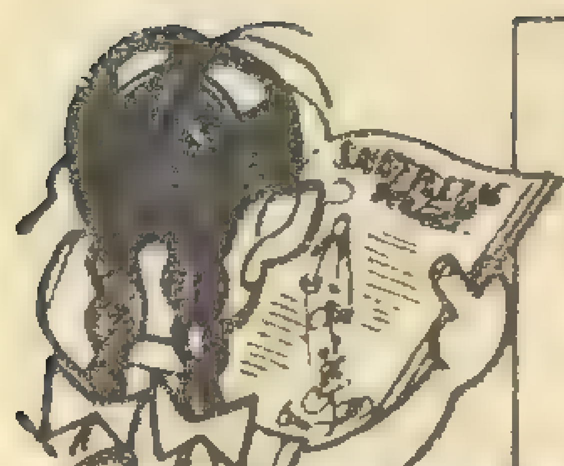












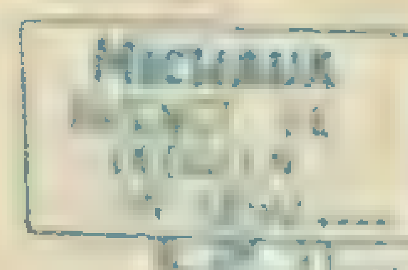
SNUFFELTJE vertelt...

Wie vond de FIETS uit?











Voor **NERO** uit **Gent**.

Ja, rakkers, de fiets, zoals wij die kennen, is niet uitgevonden. Laten we liever zeggen, dat hij de eindschakel is van een lange reeks vindingen en verbeteringen. In onze dagen is daaraan nog het « brommen » toegevoegd : de bromfiets of de « fiets met het petroleumstel »...!

Het begon met de « vélocipèdes » (vlugvoeters)... zoals de « célérifère » (sneldrager) in 1690 en de « draisienne » in 1818. Allebei uitvindingen uit Frankrijk. Deze voertuigen hadden twee even grote wielen.

Het eerste, een uitvinding van de Sivrac, is de eerste voorloper van onze fiets ! Het was een soort houten paard of leeuw (of een ander dier. Er waren er naar keuze !) op twee poten, één voorpoot en één achterpoot. In een gleuf van elke poot zat een koetswiel. De ruiter hoefde zijn ros maar te bestijgen en bij de manen te vatten. Er zat geen stuur aan en hij moest zich met de voeten van de grond afduwen.

De « draisienne » was hier een verbetering van. Het dierensilhouet verdween. Er kwam een stuur aan het ding en het zadel werd door een houten dwarsstuk gedragen. De vooruitstrevende roccocojonkers deden met deze toestellen tochtjes in het Bois de Boulogne.

In 1855 kwam er echter de grote omwenteling in dit rollend materiaal. Ernest Michaux vond de pedalen uit ! Toen ontstonden fantastische toestellen met een reuzewiel, dat steeds maar groter en groter werd, zodat het bestijgen van zo'n « vélocipède » een onderneming was, die heel wat volk op de been bracht !. De pedalen zaten bevestigd aan de as van het grote voorwiel. Het zadel zat boven dit wiel vlak achter het stuur vast op een stang, die achteraan het kleine wiel gevat hield.

Waarom dat grote voorwiel ? Wel, één omwenteling van de pedalen stond gelijk met één keer het voorwiel rond ! Hoe groter dit wiel dus was, hoe meer afstand per pedaalduw werd afgelegd, maar ook... hoe harder men op de pedalen moest duwen ! Krachtpatsers hadden hier dus een kolfje naar hun voet.

Wij zouden nu nog op dergelijke museumstukken rondhotsen, als de ketting niet was uitgevonden ! De ketting, die op de toenmalige fiets werd toegepast, was al een creatie van de Vaucanson, een merkwaardig man, die tal van automaten heeft uitgedacht, waarmee de mensen zich in de pruikentijd amuseerden en die ook heel wat machinerieën heeft verbeterd. Het conservatieve Engeland bracht in 1830 de eerste fiets met ketting. Nog hebben we het grote voorwiel, maar spoedig ondervond men, dat dit « rad van avontuur » helemaal niet nodig was. Dank zij die ketting kon veel meer kracht gezet worden met veel minder inspanning. Kwestie van de wetten op hefbomen...

Het raam of « frame » van de fiets begon ook op het tegenwoordige te lijken. De pedalen kwamen onderaan in het midden van het mechanisme aan de as van het grote kamwiel. De beweging werd door het pignon of kleine kamwiel « vermenigvuldigend » naar het achterwiel overgebracht. Hoe meer tanden het grote kamwiel heeft en hoe groter, hoe kleiner het kleine des te verder het geval met één omwenteling van de pedalen verplaatst wordt. Practisch gesproken : je moet minder pedaalwentelingen maken, maar... er harder op duwen !

De ervaring bracht hier een zeker evenwicht : een « verzet » van ongeveer vijf meter bij één pedaaltoer ! Willen wij eens zelf uitrekenen, hoe het met onze fiets gesteld is ? Meet de omtrek van je achterwiel (doorsnede maal 3,14). Vermenigvuldig dit getal met het aantal tanden van het grote kamwiel. Deel deze uitkomst tenslotte door het aantal tanden van het kleine. Dan weet je precies hoeveel « weegs » je aflegt door eenmaal de pedalen rond te draaien !

Deze berekening is voor baan of pisterenners van groot belang. Inderdaad ! Als zij zeer sterk zijn, de wind in de rug hebben of achter motoren rijden, verkiezen zij bij één pedaalstoot zoveel mogelijk weg af te leggen. Gaat het echter bergop of tegen wind in, dan krijgen zij bij « groot verzet » de pedalen niet gemakkelijk rond... Dan verkiezen ze dus meer pedaalstoten te geven, die minder kracht vergen ! Om nu telkens de fiets niet te hoeven afbreken, is hiervoor het versnellingsapparaat uitgedacht. Dit schakelt met een eenvoudige handbeweging de ketting op een ander tandwiel over of regelt door een bijgevoegd wieltje het « tandental ».

Nog even naar onze fietsen terug. Er wordt beweerd, dat de naam van een Hollandse fietsenhandelaar afkomstig is. De man zou Viets geheten hebben. Boven de Moerdijk klinkt dat als « Fiets »... Aanvankelijk waren de fietsen in hout, later in ijzer. De banden waren eerst... in ijzer, van 1869 in massief rubber. In 1887 kwam de band met samengeperste lucht het geval heel wat verlichten.

Er is ook nog een fiets geweest met drijfstang, die de ketting verving. (Denk aan het overbrengen der beweging bij een auto.) Maar die nieuwigheid vond geen bijval. En nu... weet ik niet of onze lichte touringfiets in dural nog verbeterd kan worden...

Zie maar, dat jullie er deze mooie lentedagen veel pret aan beleeft !

Met Robbedoes vooruit en vooraan.

Je trouwe,

SNUFFELTJE.



Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck geïllustr. door Ref

(16)



KORTE INHOUD

Piet De Rijke, een lid van de Rode Vleugel, wordt het leven gered door Dr. Cucharro Als wederdienst vraagt de dokter, dat hij in het oerwoud een speciaal soort gras zou gaan plukken. Piet wordt met een valscherm boven het oerwoud neergelaten en door een troep Indianen gevangen. Hij weet echter te ontvluchten Met enkele inlanders gaat hij op zoek naar de vader van Mariana De Grote Baas en enkele mannen van de Rode Vleugel snellen Piet te hulp. Zij zijn te Iquitos aangekomen. Juanito, een halfbloed zal hen gidsen.

— Over tien minuten, zei de Grote Baas. Alles is klaar.

Juanito lachte vermaakt, keek naar de zon en zei :

— Laat ons liever zeggen na de middag. Intussen kunt u op uw gemak de hotelier betalen en ik kan de Indianen bij elkaar trommelen.

Hij had gelijk. In het Amazonegebied hebben de mensen nergens haast. De expeditie was toch vrij vlug georganiseerd.

Tegen het eerste ochtendgloren werden zij door de papegaaien gewekt. De prauwvoerders en de leden van de Rode Vleugel rekten zich uit en pakten hun bagage bij elkaar. De eerste maaltijd was vlug door de keel.

De expeditie werd over drie prauwen verdeeld en begon zijn tocht over de stroom van de Amazone in de richting van de Ucuyali.

Juanito werd scherp bewaakt. Hij was nooit alleen in zijn prauw. Hij kreeg geen enkele gelegenheid om alleen zonder getuigen met zijn prauwvoerders te spreken. Deze voorzorgsmaatregel was echter gans zinloos, want als hij zich in de taal der Indianen tot de prauwvoerders richtte, konden de Grote Baas en zijn jongens alleen trachten op zijn gezicht te lezen, wat er gaande was of wat hij zei. Hij kon ook nooit op een andere prauw overstappen of de Grote Baas of Karel, een van de stevigste knapen van de drie, ging met hem mee.

Juanito scheen deze onophoudelijke bewaking niet te merken. Hij praatte, lachte, of trok zich plotseling in zichzelf gekeerd terug. Dan hurkte hij voor op de prauw en keek ontmoedigd naar de weelderige plantengroei op de oevers.

Op zulke ogenblikken zou men gezworen hebben, dat Juanito onder een zwaar geheim gebukt ging en dat hij daar ontzaglijk onder leed

Er waren echter ook ogenblikken, dat hij vrolijk en kameraadschappelijk was. Dan bereidde hij uitzonderlijke schoteltjes met waterslangen of palmwormen, gerechten, die de afkeer van de Europeanen opwekten, maar die zij om Juanito een plezier te doen toch opaten. Daarna vonden zij ze toch lekker en smulden ze tot op de laatste kruimel op.

Op een avond toen Henk alleen met de Grote Baas wandelde, sprak hij zijn indrukken uit.

— Het is net of Juanito werkelijk zin heeft om onze vriend te worden. Maar dan is er ineens iets, dat hem weerhoudt. Hij kijkt ons woedend aan en ik moet mij soms weerhouden om mijn revolver in mijn hand te nemen en mij op het ergste voor te bereiden.

— Zo denk ik er net eender over, zei de Grote Baas. Op een goede dag zal hij ons een lelijke poets bakken.

In de eerste prauw zat altijd een lid van de Rode Vleugel met een geweer op zijn knieën. Hij onderzocht de bomen van de dichtstbijzijnde oever. Onderweg moesten zij namelijk leven van datgene wat de handigheid van de jager opleverde. Hem werd de zorg toevertrouwd om de expeditie van voedsel te voorzien

Zo gelukte het Henk op een dag om een tapir neer te schieten en de Indianen hadden rauwe kreten van vreugde geslaakt. Zij roeiden haastig naar de plaats, waar het dier in het water gevlucht was en hevig bloedde.

Jan keek spijtig naar het buitengewone dier met zijn paardenbenen, zijn rhinoceroslichaam en zijn olifantenslurf, die echter maar vijftien centimeter lang was.

— Hij leefde gelukkig, zonder iemand kwaad te doen in het woud en wij hebben hem neergeschoten. Moet een mens dan altijd doden om te leven ? zei Jan.

De Indianen hielden zich niet met dergelijke gewetensvragen bezig. Met brede zwaaien sloegen zij hun messen in het vlees van de tapir. Zij sneden zijn slurf af, een buitengewoon lekker stuk en zijn poten.

Hele legers rode mieren trokken al naar het kadaver op en de urubussen cirkelden in de lucht en wachtten het ogenblik af, dat de mensen zouden vertrekken. De tapir zou dus niet alleen het voedsel voor

mensen zijn, maar ook voor ontelbare dieren.

Gedurende drie dagen liet de dichte groene rand van het woud geen enkel stuk wild door. De jagers hadden mooi op de oevers te letten. De Grote Baas had hen verdubbeld. Op iedere prauw zat een jager, maar er kwam niets opdagen.

De vierde dag sloeg Karel, die in de prauw van Juanito zat, de jongen op zijn schouder.

— Luister! Een hond. Zijn er wilde honden hier, of is dit een teken, dat wij mensen zullen ontmoeten?

Juanito draaide zich om. Hij zag vaalbleek en de prauwvoerders leunden zwaarder op hun riemen.

— Waarom gaan jullie er vandoor? drong Karel aan. Wij moeten onderzoeken of deze honden ons geen gelegenheid geven om mensen te ontmoeten. Misschien is dokter Leurant bij hen.

Juanito schudde heftig met zijn hoofd en zei toen met een totaal veranderde stem.

— De Curuyu! Ken je de Curuyu niet?

— Nee, zei Karel. Ik ken alleen maar Europese honden.

— Het is geen hond. Het is een slang. Zij slaapt heel de dag en tegen het einde van de middag gaat zij op jacht. Als zij zo blaft, heeft zij honger. Als je overdag haar nest voorbijgegaan bent, volgt zij je spoor. Zij heeft net zo'n scherpe reuk als een hond. Begrijp je? Maar dan blaft zij niet meer. Zij dringt met een ongelooflijke snelheid regelrecht op haar slachtoffer af en is niet tevreden voor zij het verslonden heeft. Je kunt gaan waar je wilt, zij volgt je en vindt je tenslotte ook. De Curuyu is het verraad van het Amazonegebied.

— En sterf je van haar beet?

— Binnen twee minuten ben je dood, innerlijk opgevreten door een verterend vuur. Zelfs tussen duizend andere personen zou de Curuyu je weten te vinden, als je voorbij haar nest gekomen was. Zij zou zelfs om de andere mensen heen glijden om er zekerder van te zijn, dat zij je te pakken zou krijgen.

Karel drukte zenuwachtig zijn geweer tegen zich aan. Hij had 's nachts al vampieren om zijn hangmat zien vliegen. Hij had de minuutslang gezien, die maar een halve vinger lang is, maar wier beet niet vergeeft. Hij had de griezelige mygdale-spin aanschouwd, die onder de muskietennetten doordringt en wier giftige beet je onbarmhartig laat lijden. Maar een slang, die je achterna komt, die een voortdurende dreiging blijft, dat was nog erger dan de rest. Was het Amazonegebied dan vervloekt, omdat het zoveel gevaren en verraad tegen de mensen herbergde?

Dokter Leurant moest al lang gestorven zijn in die onmetelijke hel. En Piet? Wat was er met Piet De Rijke gebeurd? Hoe moest hij hier alleen, of liever met het meisje, dat hij beschermde, uitkomen?

In de volgende prauw liet Henk zijn hand door het water glijden. Hij voelde ineens pijn..

Hij trok zijn hand met een ruk terug en stelde tot zijn verbazing vast, dat hij een driehoekige kwetsuur had. De top van zijn vinger was door iets afgerukt.

De inboorling, die tegenover hem pagaaide zei alleen:

— Pirhanas.

Henk huiverde en bukte zich over het water.

— Pirhanas! Hebt u dat gehoord, Chef? Als wij in het water vallen, zijn wij binnen een paar minuten verslonden.

Er bleven nog een paar lappen adellijk vlees van de tapir over. De Grote baas wierp ze dicht bij zijn prauw in het water en plotseling scheen het water te borrelen. Duizenden pirhanas vielen op het aangeboden vlees aan, zij sloegen wild om zich heen en het water spatte onder hun duizenden wild bewegende vinnen hoog op.

— Ik heb een vriend, die een paar pirhanas van een expeditieleider gekregen heeft. Hij wilde een hele school kweken om ze beter te kunnen bestuderen en liet daarom drie dieren samenleven. Zij vielen elkaar onmiddellijk aan en begonnen een van de drie te verslinden. Mijn vriend wilde minstens een deel van het slachtoffer bewaren, hij greep een stalen pincet en klemde er de kop van de aangevallen pirhana in. Dat was alles wat er van hem over bleef. Maar toen hij het pincet uit het glas haalde, stelde hij vast, dat dit pincet de pirhana niet vasthield, maar dat de kaak van de pirhana zich zo vast in het staal gebeten had, dat er een teken op achter bleef. Dat kan jullie misschien een idee geven van de taaiheid van de pirhana.

De Indianen babbelden opgewekt zonder zich om het gevaar te bekommeren, terwijl de leden van de Rode Vleugel goed oppasten om de prauw niet te laten wankelen. Allemachtig! Dat zou wat zijn... Een prauw viel zo gemakkelijk om, dat hadden zij al meerdere malen gezien. In hun geval zouden zij midden in de pirhanas terecht komen.

De expeditie voer nog steeds snel stroomopwaarts, maar op een dag haalde Juanito de drie andere prauwen met brede armzwaaien naar zich toe. Hij maakte bekend:

— Daar is Maranou en langs deze kant varen wij de Ucayali op

De twee onmetelijke Rios van Zuid-Amerika verenigen zich hier om de majestueuse Amazone te vormen.

De expeditie besloot de Ucayali op te varen. Bij ieder dorp, dat zij tegenkwamen, maakten zij halt, bij ieder spoor van bewoners maakten zij halt, om te vragen of zij dokter Leurant ontmoet hadden of de expeditie van Piet De Rijke voorbij gekomen was.

Gedurende deze ondervragingen was het de Grote Baas meerdere malen opgevallen, dat de inboorlingen bij het horen van de naam van dokter Leurant een blik op Juanito wierpen en daarna ontzet ontkenden:

— Nee, wij hebben hem niet gezien... Nee, wij hebben hem nooit gezien... Ja, wij hebben wel eens over hem horen spreken, maar dat is al heel lang geleden... heel lang geleden.

Als zij over Piet De Rijke hoorden spreken, scheen hun onwetendheid echt te zijn.

— Hij maakt hen bang! Ik durf er om te wedden, dat hij hen bang maakt en dat wij nooit een inlichting over dokter Leurant zullen krijgen zolang hij bij ons is.

— Ach, wij zijn nog niet ver genoeg. Op een goede dag zal hij misschien kleur bekennen en een goede medewerker voor ons worden.

Maar Juanito werd hoe verder zij kwamen steeds somberder. Hij antwoordde alleen nog maar haastig en zenuwachtig met korte zinnen op de vragen, die hem gesteld werden. Hij bleef ver van het vuur afgezonderd, in een poncho gewikkeld en in sombere gedachten verzonken zitten.

De prauwvoerders begonnen ook zenuwachtig te worden.

(Wordt vervolgd.)

Wie weet het?

(Oplossingen van blz. 5)

SPEL Nr. 1

De landen zijn : stuk 2 : Frankrijk; stuk 6 : België; stuk 10 : Griekenland; stuk 13 : Italië; stuk 16 : Noorwegen.

SPEL Nr. 2

I : Napels; II : Castillië; III : Holland; IV : Bretagne; V : Elzas; VI : Hongarije.

SPEL Nr. 3

De leuzen zijn : 1. Eendracht maakt macht (België); 2. Je maintiendrai (Nederland); 3. Honni soit qui mal y pense (Engeland); 4. Arriba Espana (Spanje); 5. Vrijheid, gelijkheid, broederlijkheid (Frankrijk).

SPEL Nr. 4

De touwen 1, 2, 4, 6 vormen geen knopen; 3 en 5 wel!

SPEL Nr. 5

Krab met je nagel op het tafellaken vlak voor het stuk. Het zal naar je toe glijden en onder het glas vandaan komen.

DRIBBEL-SCHOOL



HUP ROBBEDOES



OEFEN JE IN DRIBBELEN MET DE OGEN DICHT OF GEBLINDDOEKT.

— Ik heb vroeger een oefenmeester gehad, die bizonder veel zorg aan het dribbelen besteedde. We konden geen bal krijgen, of we waren er onmiddellijk al dribbelend mee weg... Sinds ik echter in deze club meespeel, is me in alle toonaarden voorgehouden : een goeie voorzet is altijd beter dan dribbelen... Zo heb ik heel wat te stellen gehad met mijn dribbelneigingen en heb ik daar tot op heden maar niet mee uitgepakt... Natuurlijk is een goeie voorzet beter dan dribbelen ! Maar dribbelen is weer beter dan een voorzet op goed geluk af, of wanneer er plotselinge verrassingen opduiken...

— Hoe heb jij zo prachtig dribbelen geleerd, kerel ?

— Wel, meneer Frank, we mochten eerst de bal leren hanteren, ermee weten te stuiten en op het effect letten. Daarna mochten we... nooit meer naar de bal kijken. We kregen een blinddoek voor of moesten dribbelen in een zo goed als donker oefenlokaal. En vaak moesten we eensklaps een pas of vijf, zes met de ogen dicht doen... We leerden al dribbelend met een bal de trap afkomen, waarbij het bruine monster op elke trede stuiten moest, of er werd van alles op de grond gegooid, waar tussendoor wij dan onze weg moesten zoeken. Of we moesten al dribbelend achter een maat aan, die de gekste weg nam...

» En dat alles als eerste inwijding in de hogere kunst van het dribbelen met... hóóg dribbelen.

FRANK.

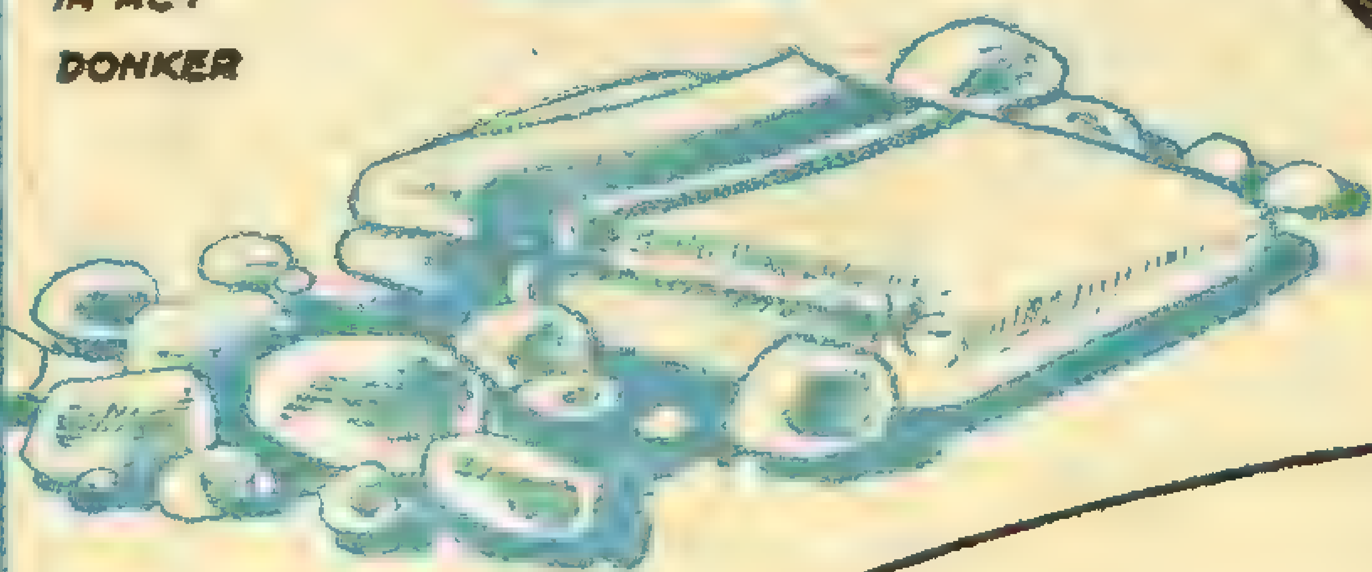


DRIBBELEN EEN TRAP AF.



DRIBBELEN TUSSEN VAN ALLES DOOR





DRIBBELEN IN HET DONKER



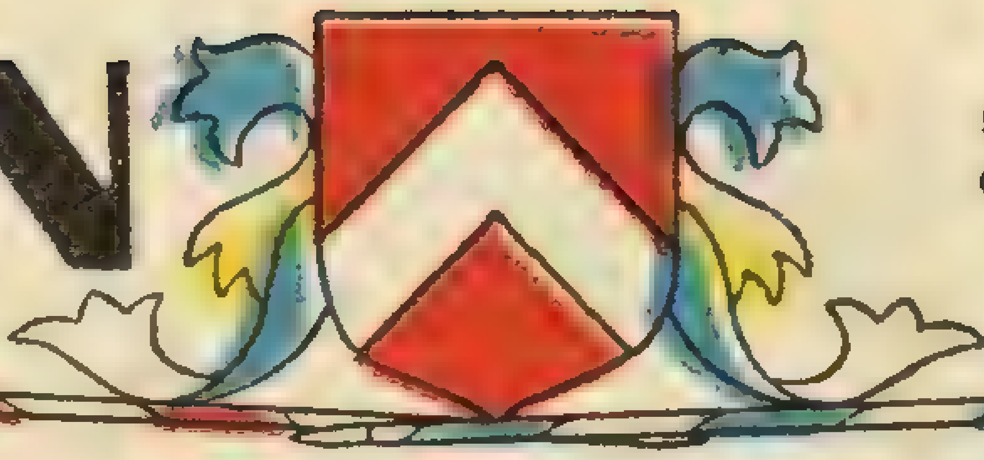
DRIBBELEN ACHTER EEN MAKKER AAN, DIE ALLE MOGELIJKE BOCHTEN MAAKT.

Wij beginnen de dag

Iets nieuws : boogvallen ! Je gaat voorover met knieën tegen elkaar en ingetrokken rug. De armen zijwaarts strekken. Zo kom je op je knieën neer, vervolgens op je dijen, je borstkas en breekt daarbij de schok met je gebogen armen. Geleidelijk aan ! Eerst in hurkhouding proberen en tenslotte staande op je tenen!



JOHAN



Johan en Graaf Driebergen zijn eindelijk op het slot van de koning aangekomen.















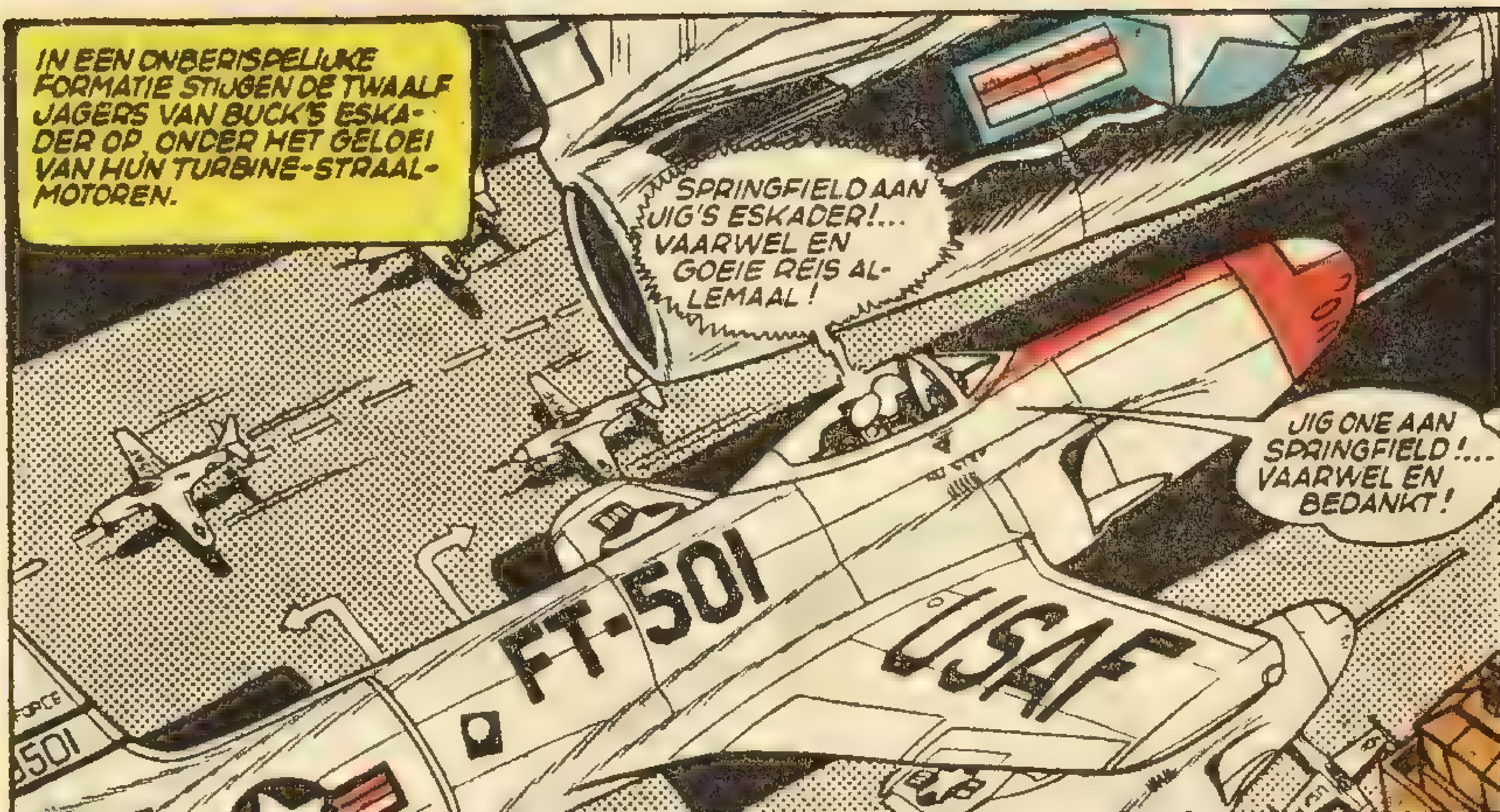


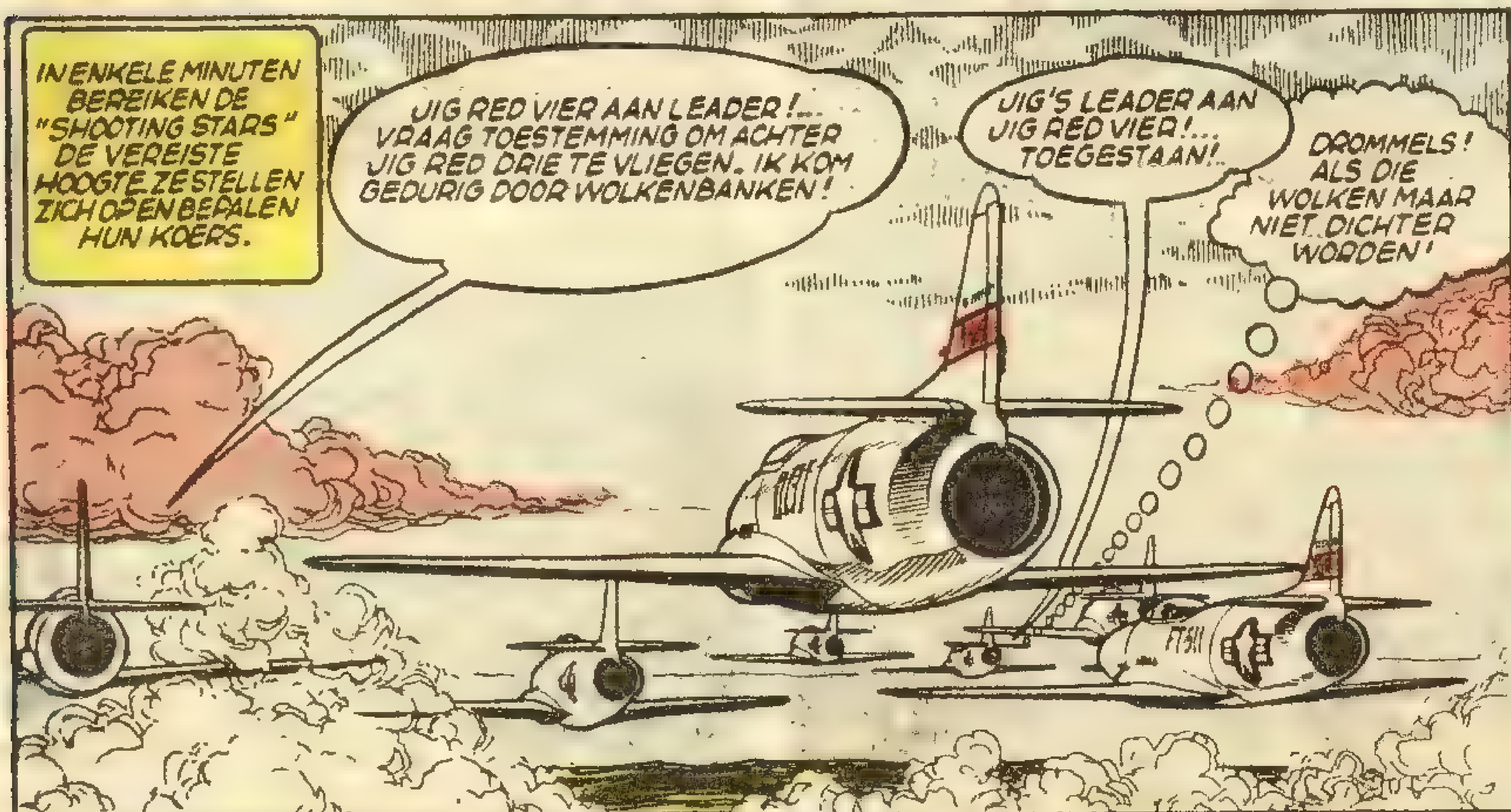






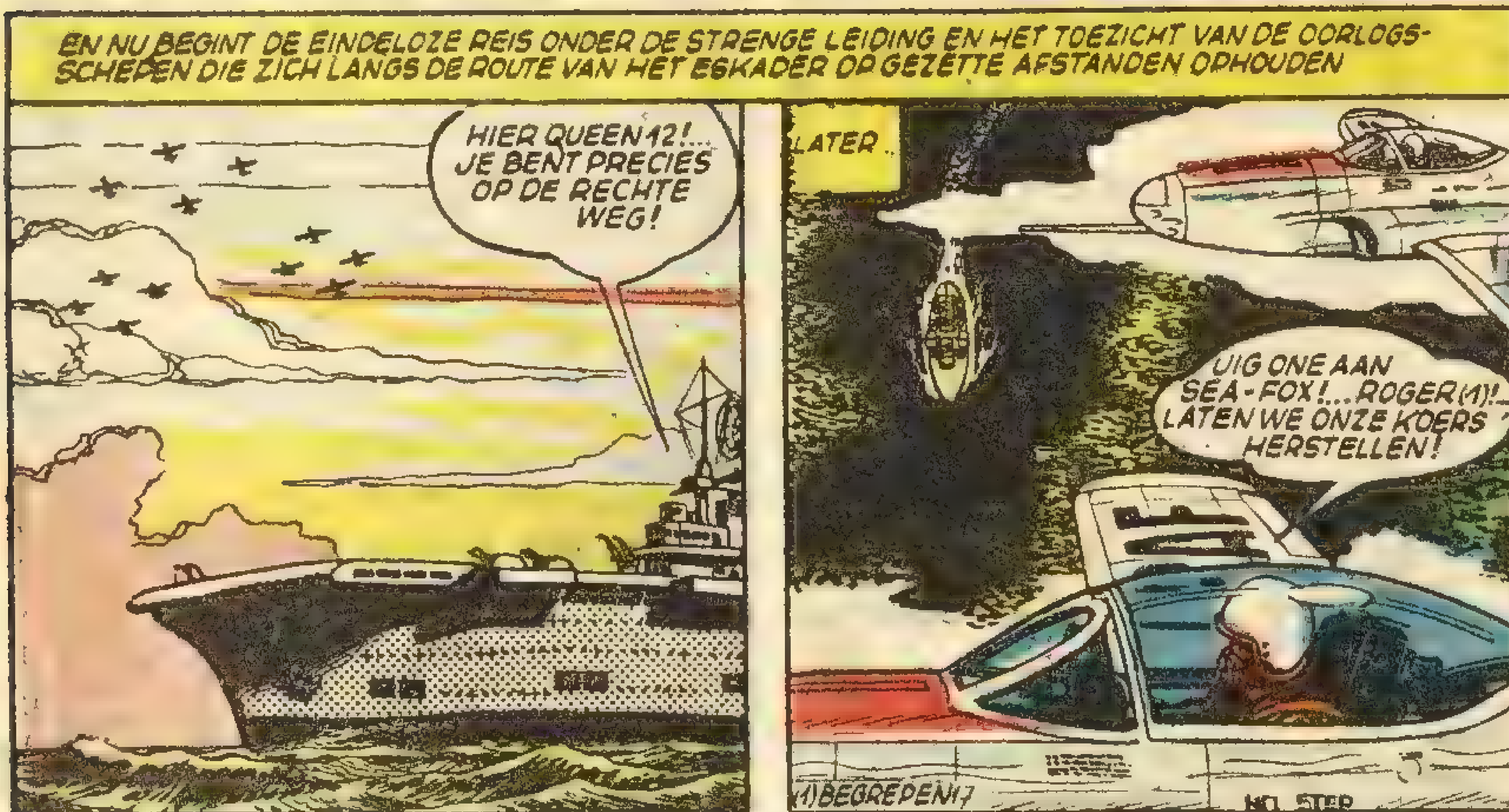
BUCK DANNY IN KOREA







EN NU BEGINT DE EINDELOZE REIS ONDER DE STRENGE LEIDING EN HET TOEZICHT VAN DE OORLOGSSCHEPEN DIE ZICH LANGS DE ROUTE VAN HET ESKADER OP GEZETTE AFSTANDEN OPHOUDEN

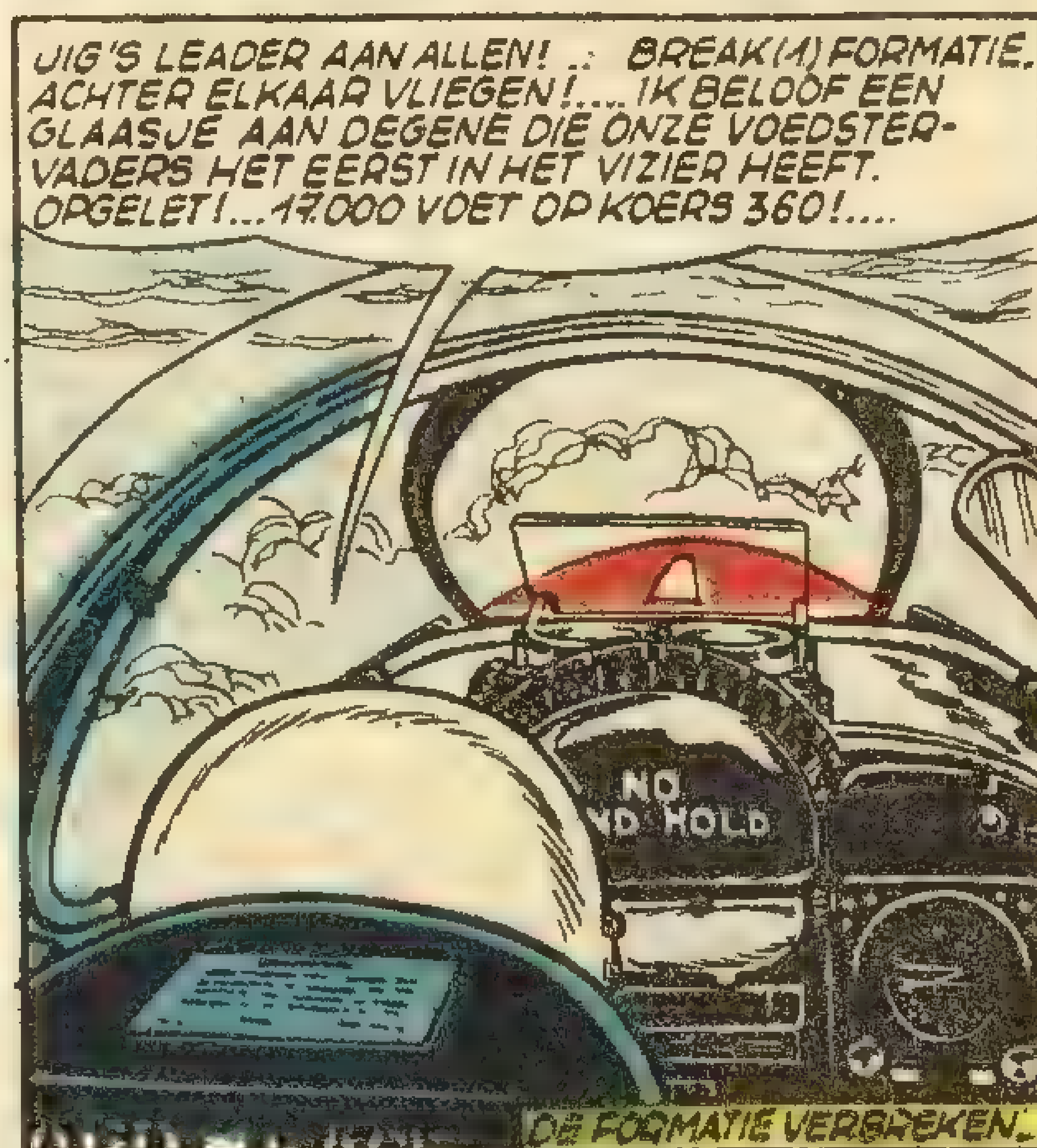


(1) BEGREPEN!

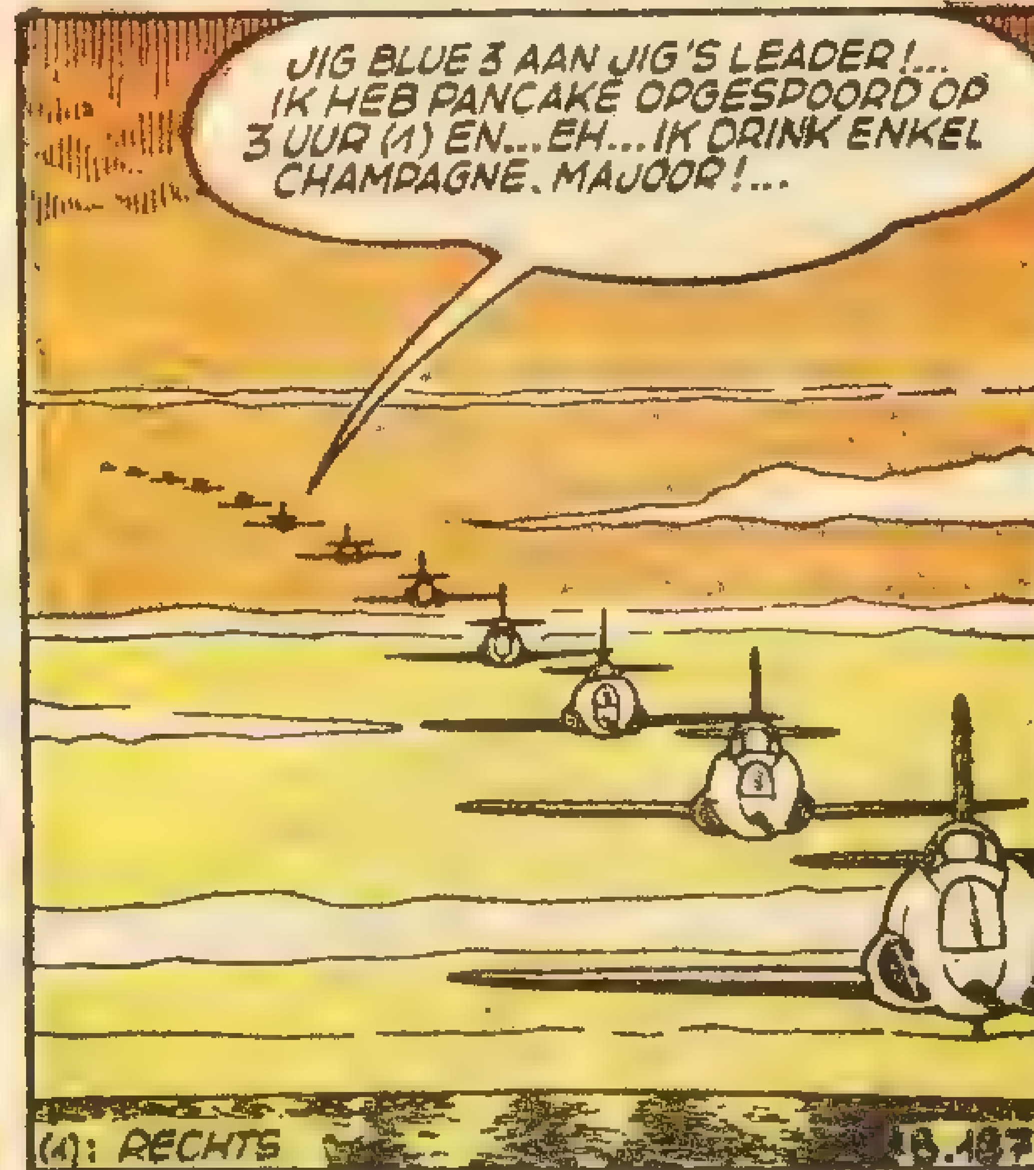




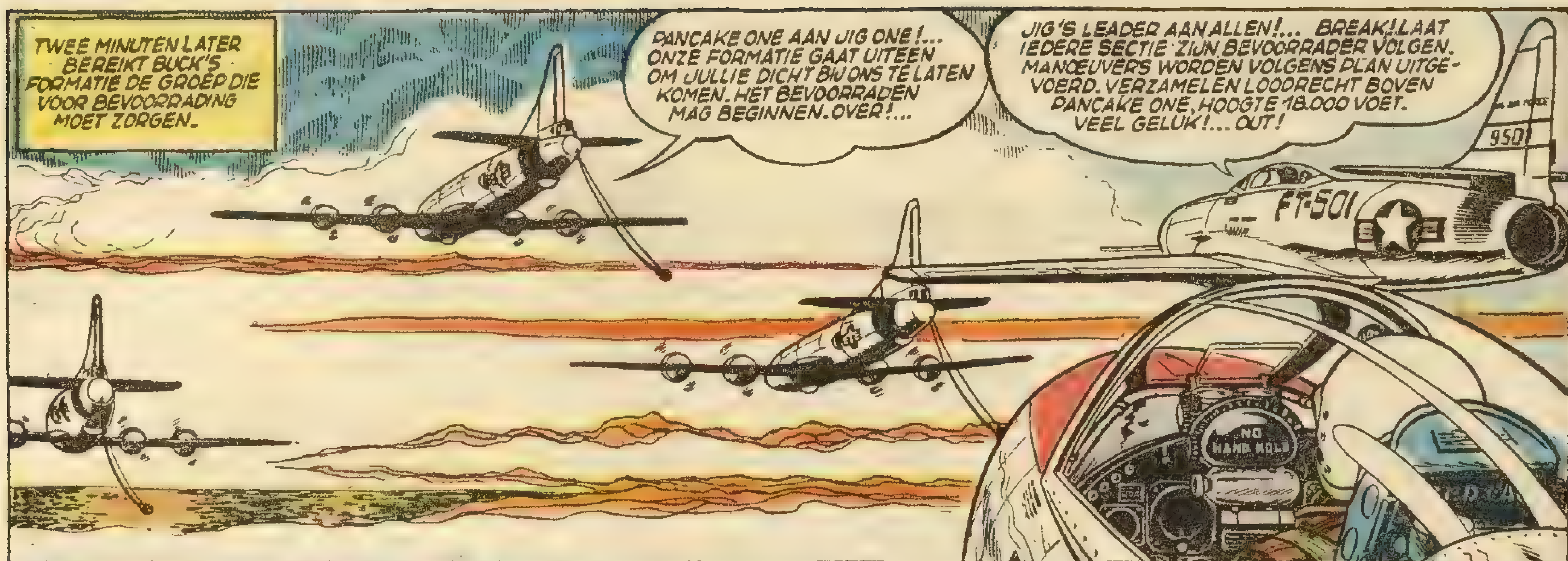
(1) TE VOLGEN KOERS OM DE FORMATIE IN TE HALEN.



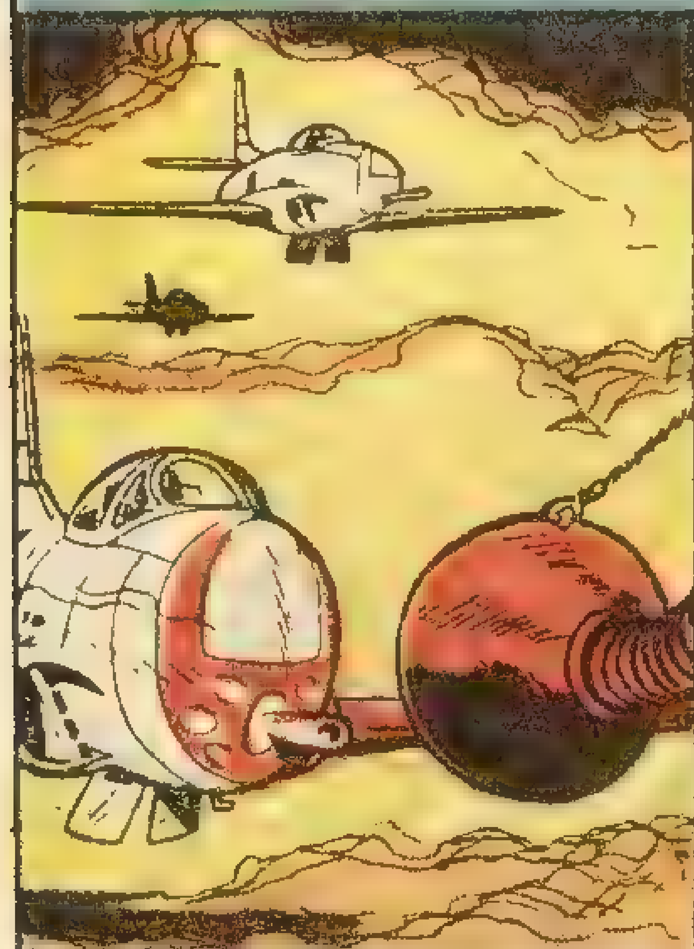
DE FORMATIE VERBREKEN.



(1): RECHTS

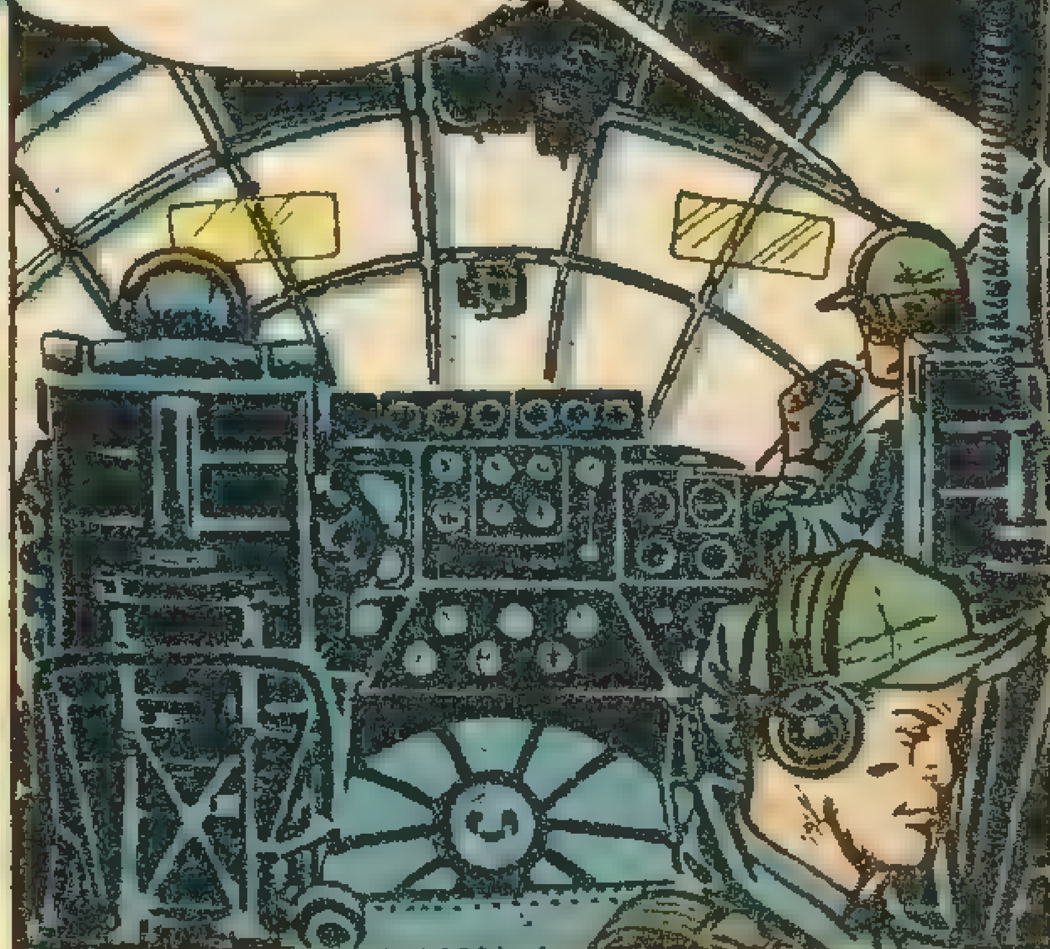


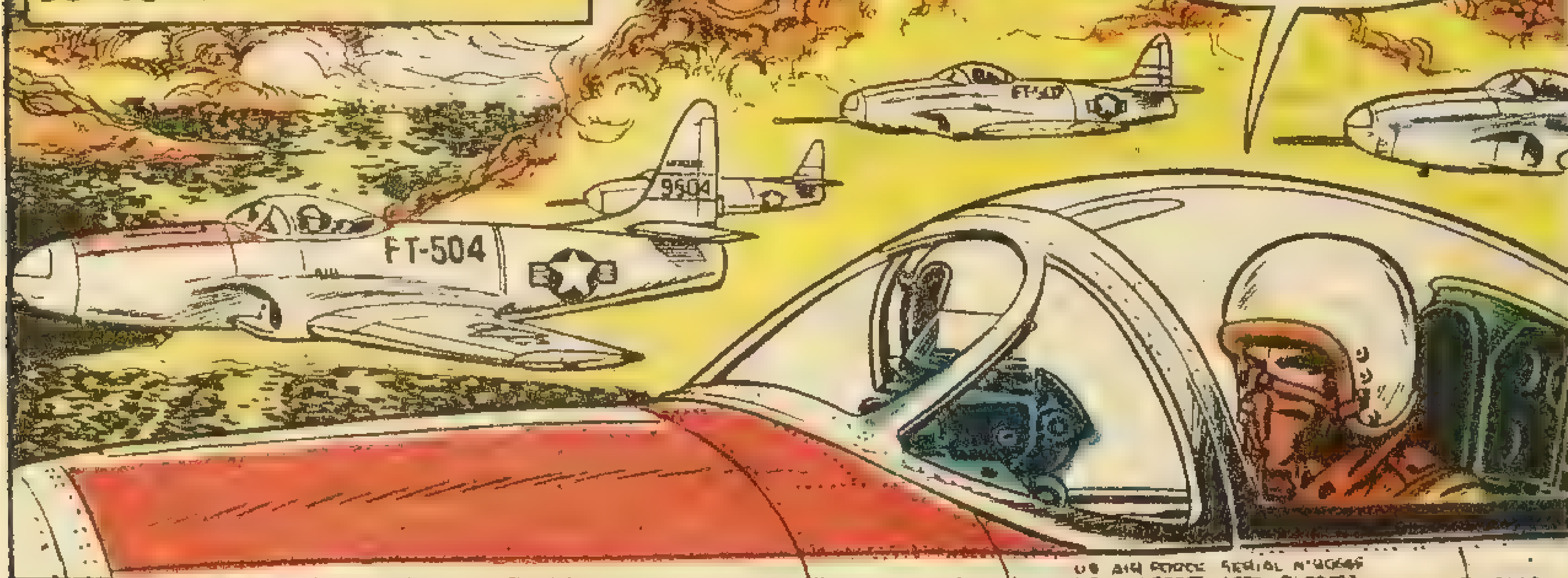
METEEN BEGINT DE HACHELIJKE ONDERNEMING. NA ELKAAR NADEREN DE "SHOOTING STARS" HUN BEVOORRADERS. UIT HET ACHTERSTE MACHINEGEWEERAFFUIT DER BEVOORRADERS STEEKT EEN LANGE PIJP MET EEN TRECHTER ERAAN. MET VERMINDERDE VAART KOMT ELKE JAGER OP ZIJN BEURT ER OP AANVLIEGEN.

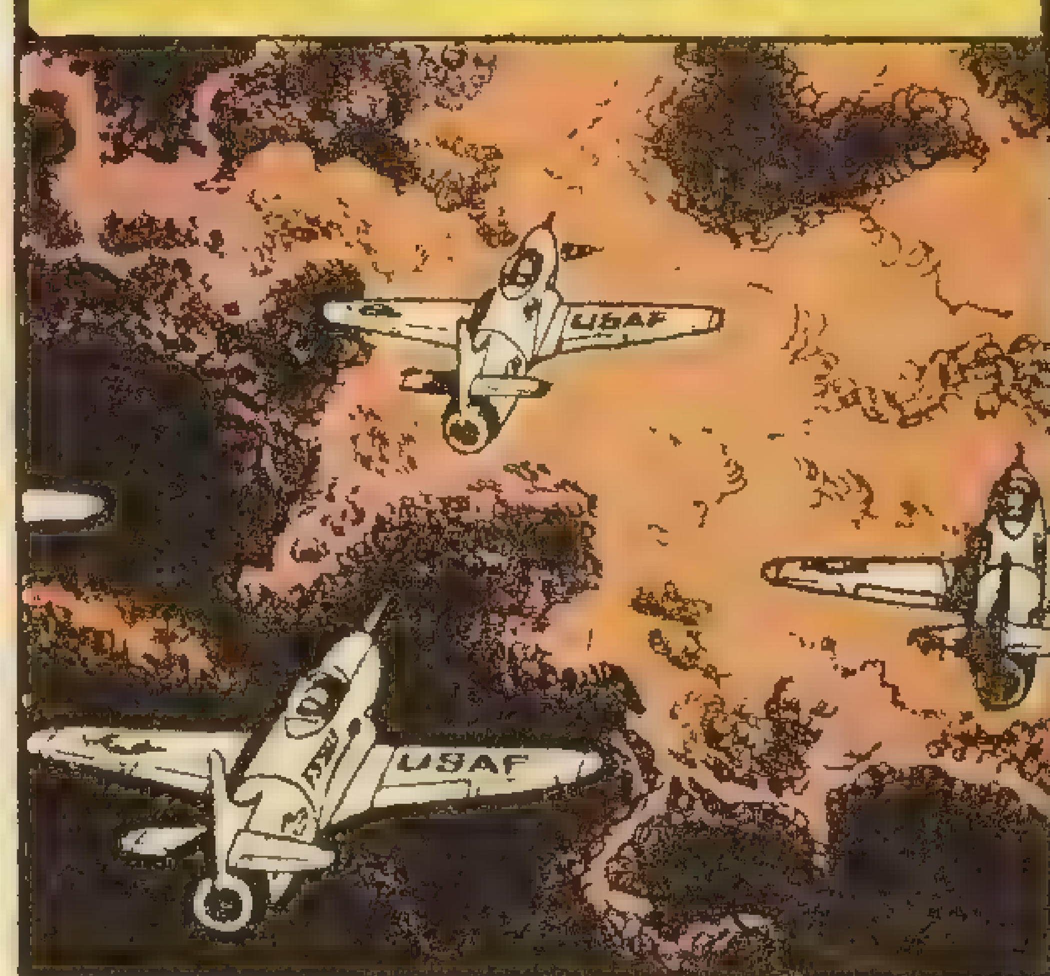


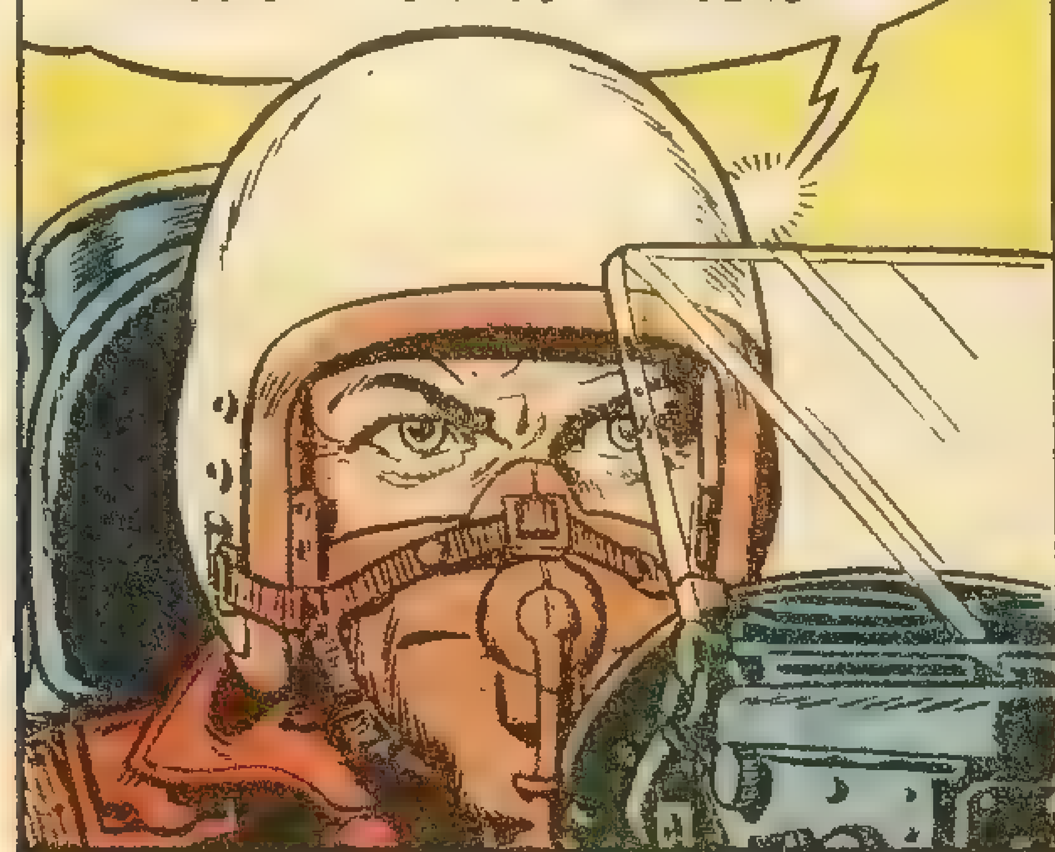


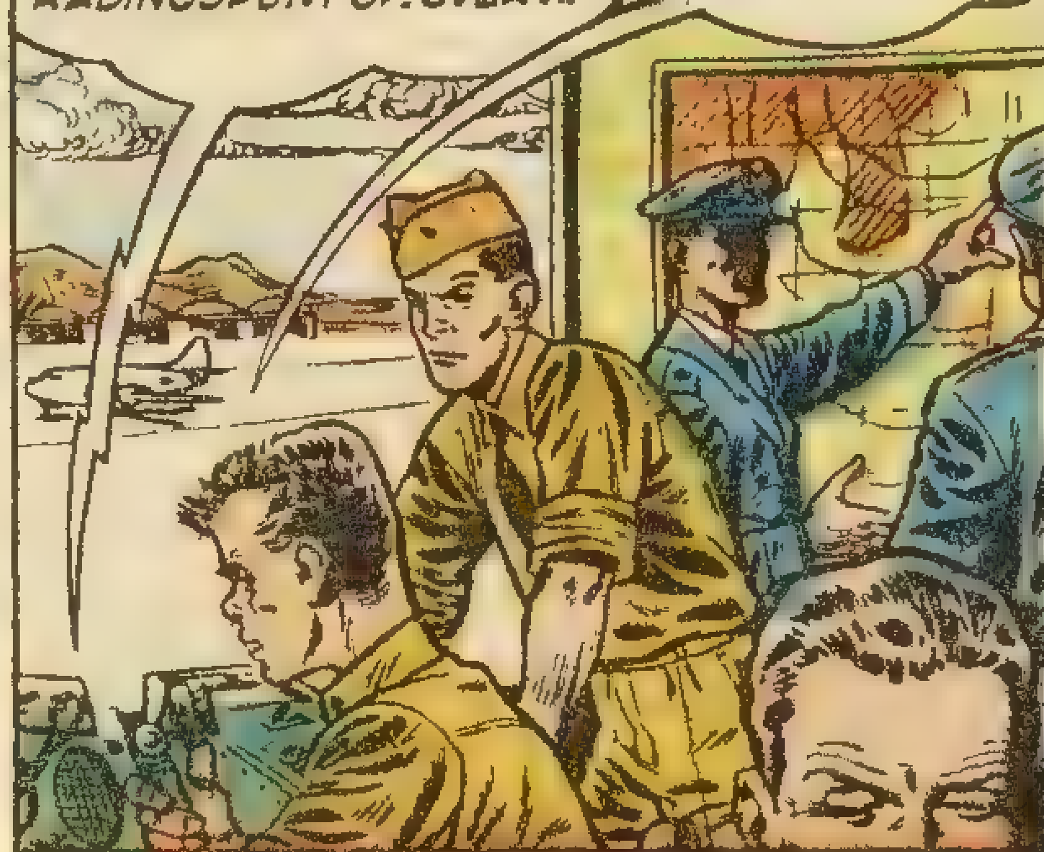














Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.

Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.

Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».

Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.

Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.

Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.

Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Al of niet in clubverband :
Ons tuintje wordt toch volgeplant !

Met het mooie weer komen ook weer de ideeën los. Er worden steeds maar clubs gesticht (critiekclubs, anticritiekclubs, correspondentieclubs, enz.). Wat bewijst, dat de mens een maatschappelijk wezen is en op zijn soortgenoten ingesteld. Dat sticht clubs, zoals P.K. boterhammen eet ! Nu vragen Serge Vandevelde, Potiaulaan 81, St. Gillis-Dendermonde en Joop Huisman, Irisstraat 28, Koog aan de Zaan de aandacht van onze knolplantlustige rakkers-clubliefhebbers. Wat de heren willen ? Een vreedzame knollentuinstrijd tegen Pol Pollepel, zijn satellieten en oudere criticasters. Wie iets voor aansluiting voelt in Zuid of Noord, schrijve naar bovenstaande adressen en vergete niet een postzegel bij te sluiten voor antwoord. Voor België is dat een zegel van 2 fr. en voor Nederland een zegel van 10 cent. Wordt de toeloop te groot, dan kunnen kapiteins over een district (stad, provincie) worden aangesteld. De naam van de club is « Meteoorflits ». Laat ons hopen, dat het niet een even voorbijgaand verschijnsel wordt. Succes, boys ! De club is alleen toegankelijk voor Robbedoesrakkers van minstens 12 jaar.

Dat Zwarte Panter Teppen Teerlepel bij Snuffel wil verdedigen, strekt beide vrienden tot eer. Maar... waarom zo heetgebakerd ? Snuffel heeft met de malle vraag, die hij Teppen stelde, deze rakker het besef bij willen brengen, dat je het onmogelijke verlangen kun ! Trouwens, Teppen heeft dat blijkens eigen schrijven uitstekend begrepen. Geen sprake van iemand « uit de tuin te werken ». Puur onnozel, Joop ! Laat ons de strijdbijl dus begraven en... **ZWARTE BEER 31.662** uit St. Gillis-Dendermonde de kans geven, zijn lyriek te spuien.



DE WITTE KRAAI uit Wenduine bijt van zich af !

HEERLIJKE TIJD

Pasen is pas voorbij. Nu is het een heerlijke tijd, want het is vacantie. Overal zijn kinderen aan het spelen. Is er wel een heerlijker vacantie dan die van Pasen ? De warmte hoeven we nog niet te vrezen en de kou is al voorbij. Overal in de lucht hangen er vogeltjes te kwelen. De bomen staan in hun prille groen. En zijn we het spelen moe, dan gaan we stekelbaarsjes vangen. Wat verleidelijke diertjes in het koele water ! Waarom hen daar laten zitten ? Ze kunnen evengoed in een bokaaltje zwemmen !...

Helaas, schone liedjes duren niet lang en aan alles komt een eind. Eveneens aan deze vacantie. Het wordt weeral tijd om met onze neus in vervelende boeken te gaan zitten.

ZWARTE BEER 31.662 uit St. Gillis-Dendermonde.

In de boeken (en nesten) zit inderdaad nog **LINGUA LONGA** uit Lier. Frans zoekt in spanningsvolle dagen méér zijn heil in humor, welke bepaalde nattigheid niet altijd bier hoeft te zijn ! Alleen wil hij teveel geestigheden in één zin stoppen, waardoor het geval wat topzwaar wordt. Zo heeft Snuffel moeten snoeien.

VERGEET JE ZORGEN

Een kort, gedrongen jongmens met stierennek, gemillimeterd haar en een fundamenteel gebrek aan voorhoofd loopt met moordlustige blik over straten en pleinen huiswaarts. Iemand, die geboren is met een blok aan zijn been in de vorm van een afschuwelijke naam : Philogène Venévou, hetgeen in kwaadwillige vertaling dan nog luidt : Philogonus Komdegij !

De tot komen verzochte Philogonus is ontstemd over het feit, dat zijn leraar in Grieks hem uit de diepste grond van zijn gulle hart 'n nul — in studententermen ook «bros» of beschaafder « ring » geheten — heeft geschonken.

Verzonken als hij is in de somberte zijner mistroostige overpeinzingen merkt zijn melancholiek waterroog niets om zich heen en zeker niet het jongmens met een zijig snorretje, een gelige huid en dat zich beweegt met de etherische charme ener schurftige riool rat.

— Hallo, kweelt Gaspard Kerckstoel, waarom zo naargeestig ?

En dan komt het verhaal des heren Venévou. Hoe hij zich gisteren gekweld gevoelde door sarrende maagstoornissen van adembenemende aard. Dat het niet-kennen van zijn Griekse les voor vandaag daarvan het logisch gevolg was. En dat « de Zwam » juist hèm natuurlijk had gevraagd, zodat het product van deze drie opeenvolgende feiten een nul achter zijn naam is...

— Kijk niet zo onmenselijk chagrijnig, Tobias, zegt de krullebollige engel tegen zijn gezel. Een nul is niet bepaald een te benijden goed, maar het dringt zich nu eenmaal als dagelijks verschijnsel aan het studentenleven op.

Philogonus kijkt zijn makker aan met de liefde van een dronken beer.

— Juist, zegt hij en laat zijn wijsvinger uitschieten. En intussen loop jij met je besnorde kalfskop inwendig te kwispelstaarten, omdat ik een nul aan mijn been heb en jij drommels goed weet, dat ik daar zo'n stierlijke hekel aan heb !...

Gaspard haalt de schouders op, maakt een wanhopig gebaar tegen een denkbeeldige derde en kijkt geïnteresseerd naar het veelbesproken been. Dan komt er plots een rauwe kikker van een woord, zodat Philogonus hem verbaasd blijft aanstaren, zo verbaasd, als hoorde hij een haring zingen. En Gaspard vervolgt met een stem als die van « de snoodaard » uit het patronaatstoneel :

— Mijn buik — Gaspard wijst zwijgend naar een soort afgeknotte pyramide — is je gezanik en je buien beu en verlangt andere kost. Nu jij weer...

Waarop Philogonus aalslibberig antwoordde :

— Je hebt gelijk, broeder. Laat ons het incident uit onze respectievelijke petten schudden. Ik tracteer...

Als ze duidelijk de bons van het vallende incident hebben gehoord, schuiven ze beiden de koffietent op de hoek binnen...

LINGUA LONGA uit Lier.

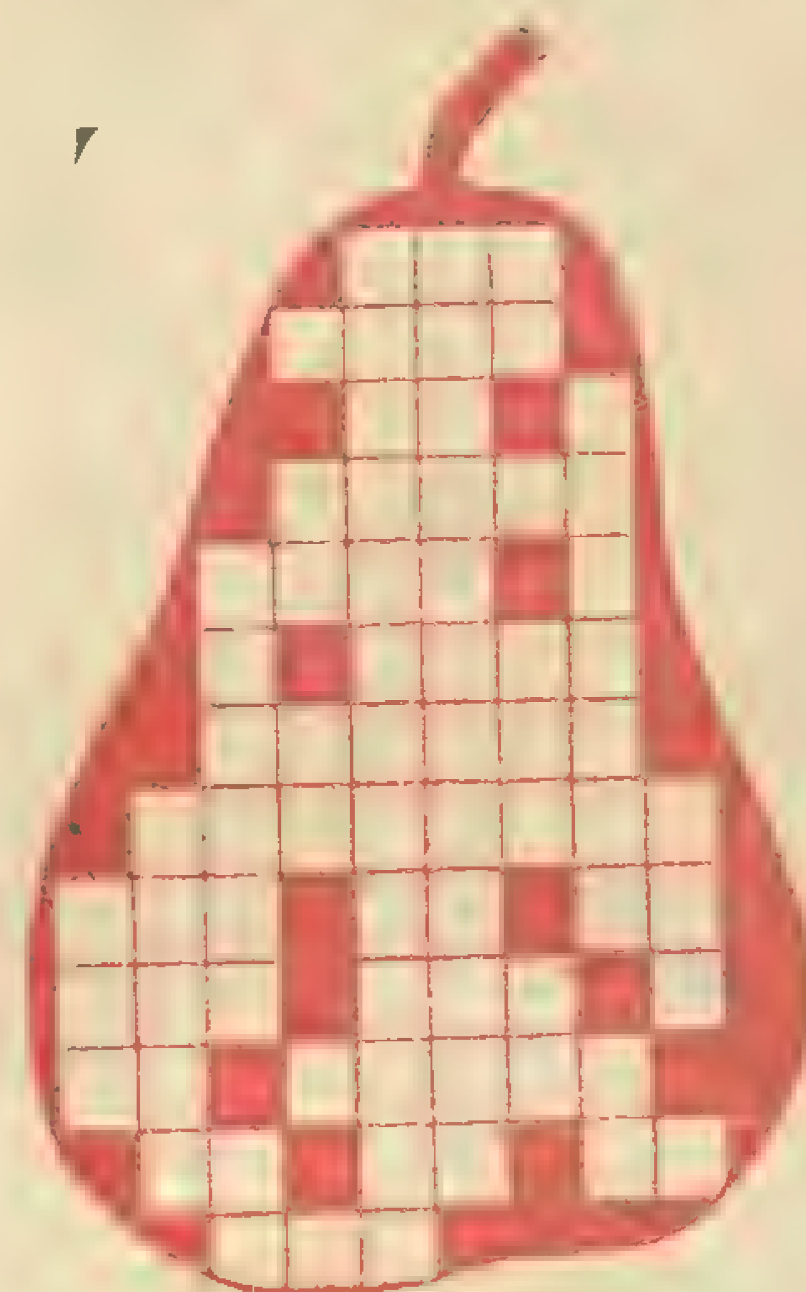
Om ook eens een rakkeresje aan het woord te laten : **HET ZILVEREN KLOKJE** uit **Wilsele-Putkapel** laat zich nog eens horen ! Je knolletje is teveel geraamte gebleven, Nicole. Hetzelfde geldt voor het opstelknolletje van **BODUOGNAT 33.179** uit **Ekeren**, al klinkt hier iets méér eigen toon door.

HET EEKHORENTJE

Het eekhorentje zit op een tak en peuzelt aan een beukenootje. Het is een lief beestje. Zijn zacht lijfje is rosbruin. Sierlijk steekt de mooie pluimstaart de hoogte in.

Dan verlaat het zijn tak... en wat doet het nu ? Waarachtig !... Het rooft vogeltjes.

Onze Kruiswoordraadsels



HORIZONTAAL

1 : Man, die eten bereidt. — 2 : Aangestoken touw, dat andere voorwerpen vuur doet vatten. — 3 : Twee medeklinkers. — 4 : Lans. — 5 : Vrolijkheid. — 6 : Frans musicus, 1823 geboren, componeerde o. m. « Le Roi d'Ys ». — 7 : Onderzoeken. — 8 : Bezinkput van een riool. — 9 : Huisdier. - Twee medeklinkers. - Uitroep van vrolijkheid. — 10 : Dient om iets op te hangen. - Kledingstuk. — 11 : Rund. - Pauselijke kroon. — 12 : Verkorte meisjesnaam. - Nummer (afk.). - Muzieknoot. — 13 : Snel Russisch jachtvliegtuig.

VERTIKAAL

1 : Katholieke radio-omroep (afk.). — 2 : Stok waarop de hoenders slapen. — 3 : Plotselinge en algemene angst. - Voorzetsel. — 4 : Senior (afk.). - Twee klinkers. — 5 : Degenhaak. — 6 : Niet betaald kunnende worden. — 7 : Karaat (afk.). - Vod. - Strontium (scheik. afk.). — 8 : Ui, die in plaats van bloemen, bolletjes draagt. - Reeds. — 9 : Belasting.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Sleutel. — 2 : Korenmaat. — 3 : On, Mat. — 4 : En, Ike. — 5 : Keurprins. — 6 : Tanding. — 8 : Ah. — 10 : Ooi. — 12 : Keg. — 14 : Rio. — 16 : Kok. — 18 : Broomzuur. — 20 : Kar, Tissu. — 21 : Tak. — 22 : Kam. — 23 : Arioso. — 24 : Taai, Met. — 25 : Rat.

Vertikaal. — 1 : Bek, Kat. — 2 : Ara. — 3 : Oor, Mia. — 4 : Koek, Oi. — 5 : Sonnet, Mot. — 6 : Lr, Ua, Om. — 7 : Ee, Rnl, Boekdrukkunst, Er. — 8 : Un, Pd, Sabotage. — 9 : Tm, Richtingzoeker, Uk. — 10 : Ea, In. — 11 : Laning. — 12 : Taks. — 13 : Te.

Als de boswachter komt, is het met een flinke sprong uit het zicht verdwenen.

Het najaar nadert. Pluimstaart is volop aan 't werk om zijn wintervoorraad op te doen. Enkele weken later zit onze vriend reeds lekker in zijn dicht nestje.

Het wintert volop. De bomen steken hun kale takken naar de donkere hemel. Het sneeuwt, doch daar stoort de kleine rover zich niet aan. Alleen, zijn voorraad slinkt en raakt tenslotte op. Dan drijft de honger hem uit het warme nest. Het beestje dwaalt door de sneeuw en bezwijkt tenslotte van honger en kou.

Als de sneeuw weggedooid is, doet de boswachter zijn ronde en vindt de dode eekhoren. Verbaasd raapt hij het verstijfde lichaampje op en begraaft het bij de oude eik. Enkele og'nblikken blijft hij staren naar het grafje van het eens zo vlugge eekhorentje.

HET ZILVEREN KLOKJE uit Wilsele-Putkapel.

HET SCHOONSTE, DAT IK OOIT GEZIEN HEB

Het schoonste, dat ik ooit gezien heb, is een panaroma, bekeken van één der heuvels van het Groot-Hertogdom Luxemburg in de omgeving van Clervaux. Ik vond het zo schoon, omdat je de velden in allerlei kleuren kan zien liggen : groen, geel en bruin. Je ziet er de hoeven zo klein als een stuk speelgoed. In de verte de heuvels met bomen begroeid. De beekjes en rivieren, die het zonlicht weerkaatsen. De bruine, oude rotsen die zich fel aftekenen tegen de blauwe lucht. Het is het schoonste landschap, dat je je kunt indenken.

BODUOGNAT 33.179 uit Ekeren.

Voor hun Kwabbernootknollen krijgen een eervolle vermelding : **BUCK DANNY** uit Stene, **DE WITTE KRAAI** uit Wenduine, **ZWARTE BEER** 31.662 uit St. Gillis-Dendermonde en **BODUOGNAT** 33.179 uit Ekeren. Romain wordt een algeheel herstel toegewenst !

Verder een zeer eervolle vermelding voor **JAN KORDAAT** 2.090 uit Antwerpen. Je opstelknol is goed, Jacques, maar, zoals je zelf al schrijft, te lang ! Over twee weken uitstrijken gaat ook niet daar er wekelijks nu al zo'n gedrang is ! Knol eens een even spannend kort stukje. Dàt is de kunst !

WINNETOU uit Aarschot stelt vast, dat « de zeer gevoelige knol » in Nr. 675 van RIMBOE-JIM uit Erps-Kwerbs een pikwegknol is. Jean vond het bijna letterlijk terug als geschreven door L. Opdebeek in de Nederlandse Oefeningen van de Baere. Inderdaad, kerel, moge dit bij onze knollenplanters nooit meer gebeuren !

In het dichterknollenperk ploegt **BODUOGNAT** 33.179 uit Ekeren zijn veld en krijgt hij een eervolle vermelding voor zijn Kwabbergedicht op Carnaval.

DE PLOEGER

De ploeger,
Die harde zwoeger,
Leidt met vaste hand
De ploeg door het zand.

De fiere paarden trekken
De ploeg naar de kant,
Terwijl hun nekken rekken
Om te ruiken aan het zand.

Daar is de draai...
Een kort bevel van de boer
En, als bewogen door een roer,
Nemen de paarden de draai.

— Stop, even uitblazen !...
Roept de ploeger keer op keer.
— Dat vermoeit, dat heen en weer razen,
Ik ben ook al zo jong niet meer !

Tevreden stopt hij dan zijn pijp
En staart over het wijde land,
En over het mulle zand
En hij voelt zich danig rijk.



Vlotte tekenknol van NORBERT B. (13 jaar) uit Sint-Niklaas-Waas.

Rijk, omdat hij medehelpt
Aan het nieuwe leven,
Zoals een wever, die iets maakt,
Zichzelf roemt om z'n kundig weven.

BODUOGNAT 33.179 uit Ekeren.

Een eervolle vermelding is er ook voor **DINGAAN** uit **Beveren-Roeselare** voor zijn « Oude Grafsteen » en een plaatsje voor een stemmingsgedichtje. Die « koude, grauwe kracht » blijft ook voor Snuffel een raadsel. **DEAKETH** — eveneens uit **Roeselare**, waar het blijkbaar van dichters wemelt — waagt een derde van Ostayen-imitatie in de trant van « de bellende schel » en « de schellende bel ». Nee, zo is zelfs het pogen niet interessant meer. Het wordt zinloos woordgepruts, zonder ook maar iets eigen-aardigs. Kom terug, Deaketh.

AVOND

's Avonds, als de zwarte nacht
angstig in ons nederdaalt,
voelen wij een koude kracht,
die soms bij de doden dwaalt.

Moed'loos rustend bij de haard,
dromen wij daar droef-alleen,
voelen dat de dood dan vaart,
door de klamme kamer heen.

Moeig staren w'in de nacht,
naar het ver en zacht geluk,
maar de koude, grauwe kracht,
slaat een laatste hoop nog stuk.

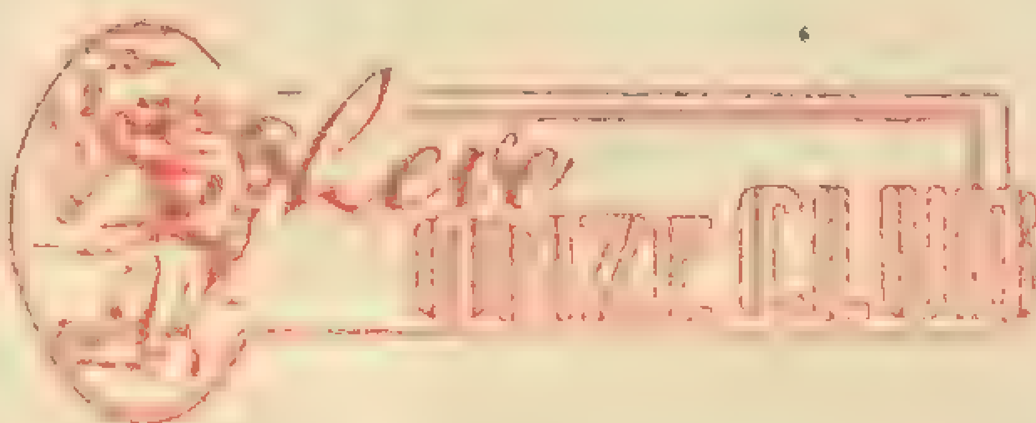
'k Tuurde naar het vuur der vlam,
spokend op de grauwe vloer....
en smeekte, dat hij toch nog kwam
en mij nààr het geluk toe voer...

DINGAAN uit Beveren.

Eervolle vermelding tekenknollen : **HARDWIG** uit **Berchem**, die zomaar een Paasstripje lanceerde ; **DE LEEUW VAN VLAANDEREN** uit **Gentbrugge** (Marc heeft heel goeie idees, maar de uitwerking laat nog te wensen over) ; voor de knotsknol van **DE ZWARTE KRUISVAARDER** : Hilliodoor van de Ibis-school uit **Oostende** ; voor de bestorming van Jerusalem door **SONNY** uit **Kapellen**, Kwabber als Chinees door **ERROL FLYNN** uit **Vilvoorde** ; de critiekknollen van **DE WITTE KRAAI** uit **Wenduine** en het nagetekende knolletje van **SUSAN HOLMES 33.181** uit **Brugge**. Volhouden, rakkers en Monique !

Welja ! Laat de blauwe pijpwalm dampen !... Daar is Sjarel, die ons komt oprollen. Of willen jullie gestofzuigerd worden ? Tot volgende week, rakkers en rakkeresjes. Nog Paasgroeten van Sjarel, al hemelvaardige van Piet en van tussen Pasen en Pinksteren van jullie opperknollenplanter

SNUFFEL.



HET HELDENBOEK VAN DE ROBBEDOESCLUB

Rode Duivel uit Merksem komt deze week in aanmerking voor een bizondere vermelding in het Heldenboek van de Robbedoesclub.

Het feit heeft zich al meer dan een jaar geleden voorgedaan en ik ben het enkel bij toeval te weten gekomen. Ik ontmoette namelijk een oom van hem en die vertelde me over de heldendaad van Rode Duivel. Die dekselse rakker had er me indertijd zelf moeten over schrijven, niet om zichzelf op te hemelen, maar om de andere Robbedoesrakkers en -rakkeresjes te tonen, dat ook jongens en meisjes zich als echte ridders kunnen bedragen.

Rode Duivel heeft een vriend, die naast hem woont en op dezelfde dag zijn verjaardag viert. Voor die vriend was er echter van « vieren » niet veel sprake. Zijn vader had geen vast werk en zijn moeder had te veel andere zorgen.

Nu had Rode Duivel voor zijn vijftiende verjaardag een fiets gevraagd. En zijn wens zou in vervulling gaan. In zijn vreugde sprak hij er over met zijn vriend. Hij vond het zo vreemd, dat het gezicht van de jongen betrok, al beweerde hij erg blij te zijn. Pas later dacht hij er aan, hoe pijnlijk de vergelijking voor zijn vriend moest zijn. Op zijn verjaardag zou hij helemaal niets krijgen.

Zou hij door zijn groot geluk de verjaardag van zijn vriend vergallen ? En hoe kon hij dat vermijden ? Want hij kon toch aan zijn vader niet vragen om ook voor zijn vriend een fiets te kopen. Of moest hij misschien afstand doen van het prachtige verjaardagsgeschenk ? Ook daartoe kon niemand hem verplichten.

Toen vond hij er iets anders op. Hij stelde aan zijn vader voor om hem de fiets niet op zijn verjaardag te geven, maar enkele weken later. Dan zou het minder een verjaardagscadeau lijken. Dan zou zijn vriend ook niet zo'n pijnlijke vergelijking maken.

Vrijwillig ontzegde hij zich gedurende twee maanden het genoegen van de fiets, opdat zijn vriend zich op zijn verjaardag geen minder bedeelde zou voelen.

Kijk, dat vind ik een buitengewoon prachtig gebaar. Dat getuigt van een fijngevoelig gemoed en echte ridderlijkheid. En daarom zeg ik : Hoera voor Rode Duivel uit Merksem.

TOON.

GEHEIME BOODSCHAP

1—XR+36X 4K—P0368R 05X4036 4XN8R34 F19N4XN54 XS6423J K43S54824K 4N796734J—NS4N0+14R 6R—0+4N 64N1—2X4+9X R7353 S92SH3J84 2—XF7H4XF67 4548R—K4N 102P4N 3N7R34M9X N74N63J 76414R5—47 4N79NZ92H 3J7967—4N— XK70S54XN K29CH68 3JH46=— X284S60X R796K9N J4S9M4N 84S6R45 424N.

ABONNEMENTSPRIJS

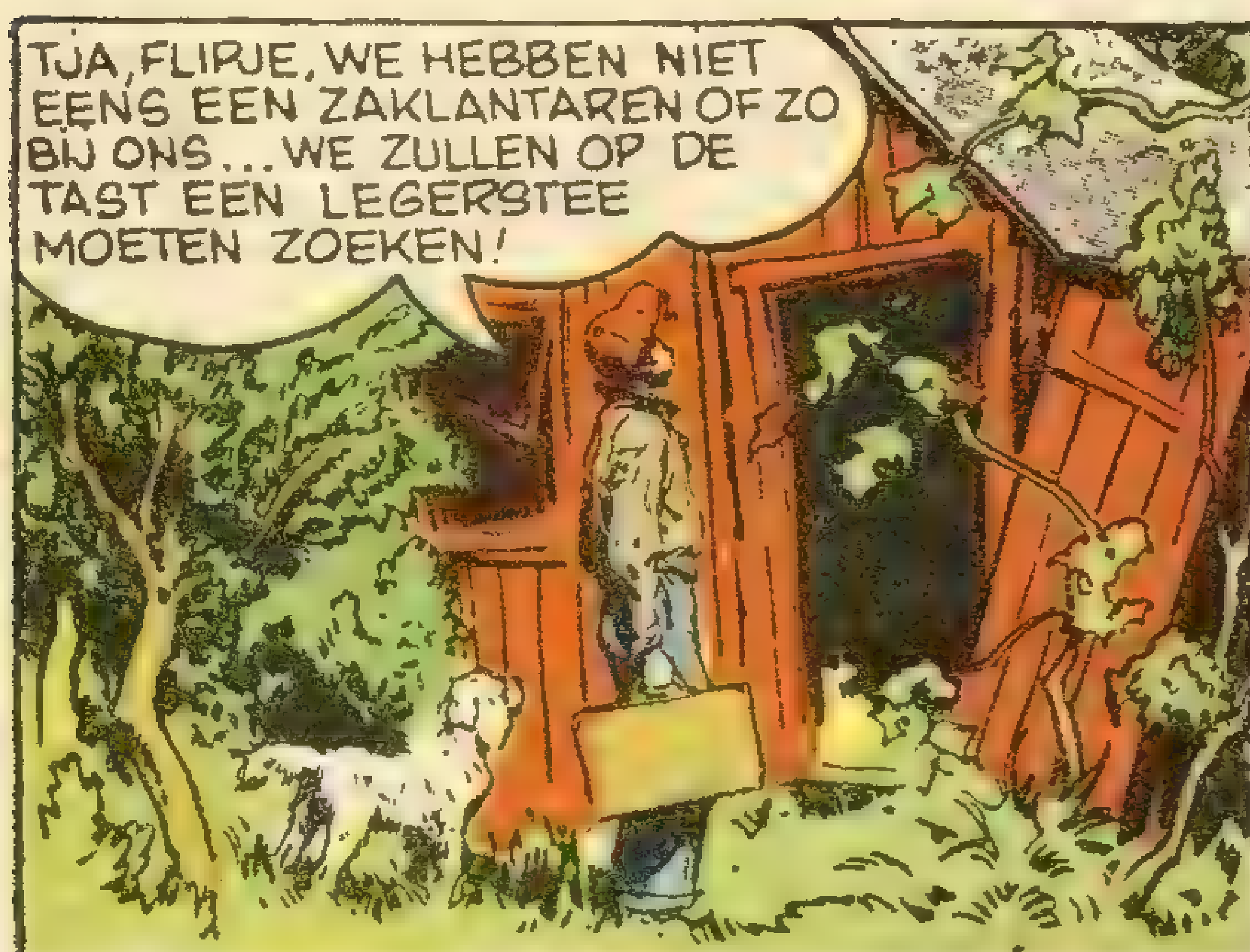
LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland	Fl.	15.60	7.80	3.90	**Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Hercules Seghersiaan 19, Eindhoven. - Giro : 211.714.**
West-Indië	Fl.	16.80	8.40	4.20	
België en Luxemburg	B. Fr.	260	130	65	**Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - P. C. R. : 3621.59.**
Belgisch Kongo	B. Fr.	272	136	68	
Andere landen	B. Fr.	280	140	70	

RIK RAKKERS



Kachelpijp zal Rik een baantje bij Dooley bezorgen. Intussen smeden twee ongure kerels boze plannen tegen Dooley.















Xaverius

VERTELD DOOR DE MINSTREEL

JOHAN III, DE KONING VAN PORTUGAL, VRAAGT MISSIONARISSEN VOOR INDIË. HIJ WENDT ZICH TOT IGNATIUS, DE OPRICHTER VAN DE "GEZELLEN VAN JESUS".






















HEER, IK DANK U OMDAT GIJ MIJ IN DE VOORSTE LINIE OPNEEMT!

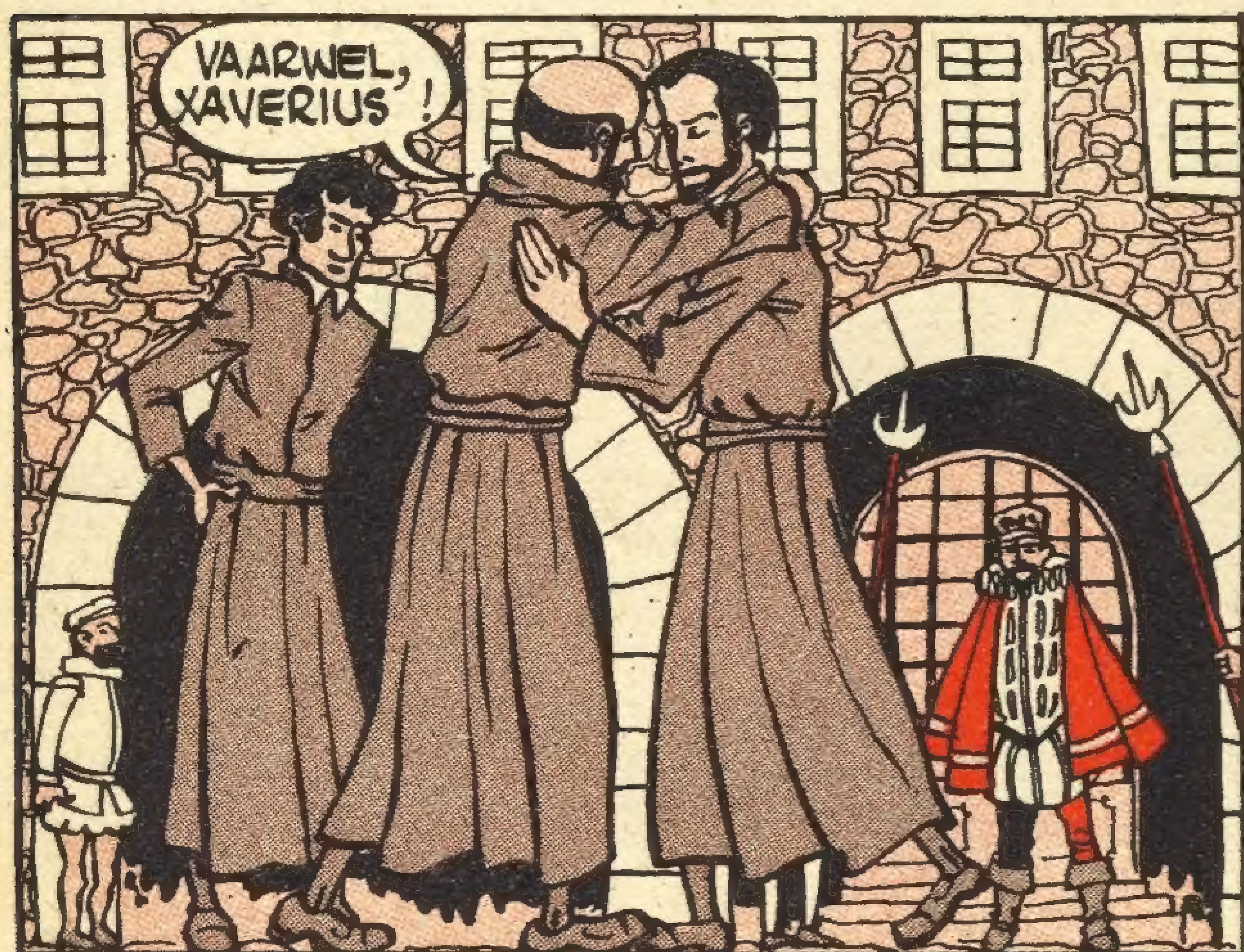

IK ZIE NIET IN WAT IK MEER NODIG HEB. ZO MIJN KOFFER IS KANT EN KLAAR!


OM JULLIE EEN IDEE TE GEVEN HOE DIE LAATSTE NACHT VOOR XAVERIUS WAS!


EN VLUG... ZE GAAN WEG!


WE ZULLEN ELKAAR VAAK SCHRIJVEN...
ZE REIZEN DOOR FRANKRIJK EN SPANJE!


ZIJNE EXCELLENTIE DE AMBASSADEUR!


VAARWEL, XAVERIUS!


PATER, ALS U KLAAR IS... NATUURLIJK HEB IK VOOR EEN PAARD GEZORGD.


LIEVER GING IK TE VOET, ALS DE ARME... MAAR ALS JIJ ER DAN TOCH BENT...




HOE ZAL IK OOIT MIJN SCHULD AAN IGNATIUS AFLOSSEN?


ORA BOLAS! ZO, ZO! DAAR KRIJGT ME "BOBO" AL KUREN!

een imitator

DE LIERVOGEL

(MENURA SUPERBA.)

Hoekje voor SNUFFELAARS

DE LIERVOGEL DIE HET LICHAAM HEEFT VAN EEN FAZANT, DANKT ZIJN NAAM AAN DE VORM VAN ZIJN OPSTAANDE VEREN, DIE OP EEN LIER LIJKEN...

GEEN ENKELE VOGEL IS ZO'N GOEDE IMITATOR ALS DE LIERVOGEL: DIE BOOTST GEWOON ALLES NA!...'T GEBLAF VAN EEN HOND, 'T GEKNARS VAN EEN ZAAG, GERONK VAN EEN MOTOR, GEFLUIT VAN EEN LOCOMOTIEF, ENZ... ENZ...

KUN JE GELOVEN, DAT MEER DAN 100 VEZELS VAN 15 TOT 30 CM. LENGTE IN IEDERE PLUIM VAN DE STAART VAN HET MANNETJE INGEPLANT ZIJN...

HET MANNETJE SLOOFT ZICH UIT OM HET WIJFJE TE BEHAGEN... HIJ KAN ZO FIER PRONKEN, DAT EEN PAUW HET HEM NIET NA ZOU DOEN...

HET IS HET VOORRECHT VAN HET MANNETJE ZIJN STAART UIT TE SPREIDEN. HET WIJFJE MOET HET NEST MAKEN EN DE KLEINTJES OPVOEDEN...

GELUKKIG LEGT ZE MAAR EEN EITJE... DUS HOEFT ZE IEDERE KEER MAAR EEN JONG GROOT TE BRENGEN!...

HOE KUN JE HET MANNETJE EN HET WIJFJE UITEENHOUDEN?.. ZE HEBBEN ALLEBEI 16 PLUIMEN IN HUN STAART... MAAR ALLE PLUIMEN VAN HET MANNETJE ZIJN GEKARTELD... BIJ HET WIJFJE ZIJN ALLEEN DE UITERSTE PLUIMEN VAN KARTELS VOORZIEN. DE ANDERE ZIJN GEWONE VEREN...

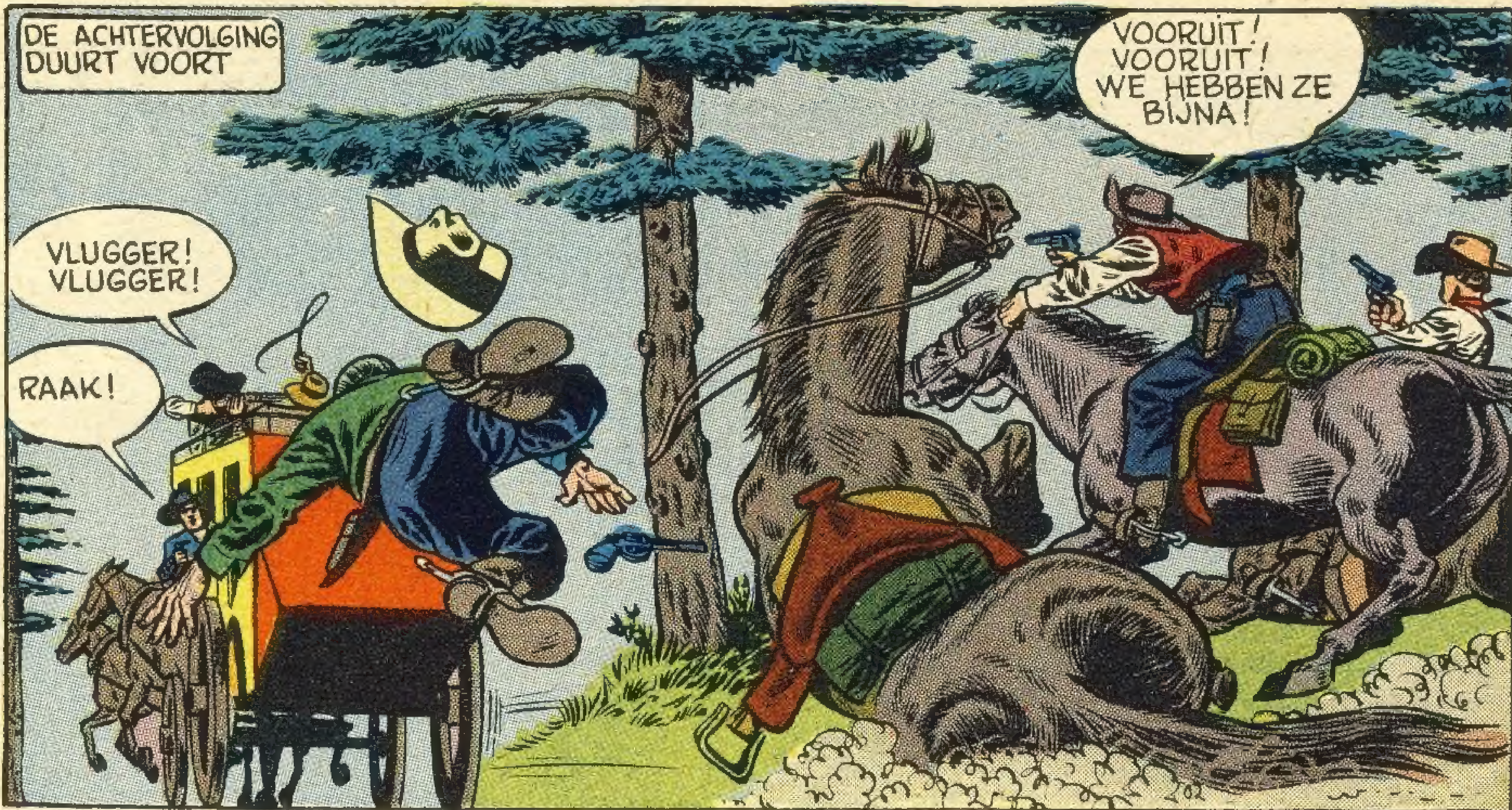
WAT EEN INGEWIKKELDE DANSPASSEN VOERT HIJ NIET UIT!... EN HIJ ZINGT ER BIJ. EIGENAARDIG, NIET?..

E. PaaPe

030



STANLEY







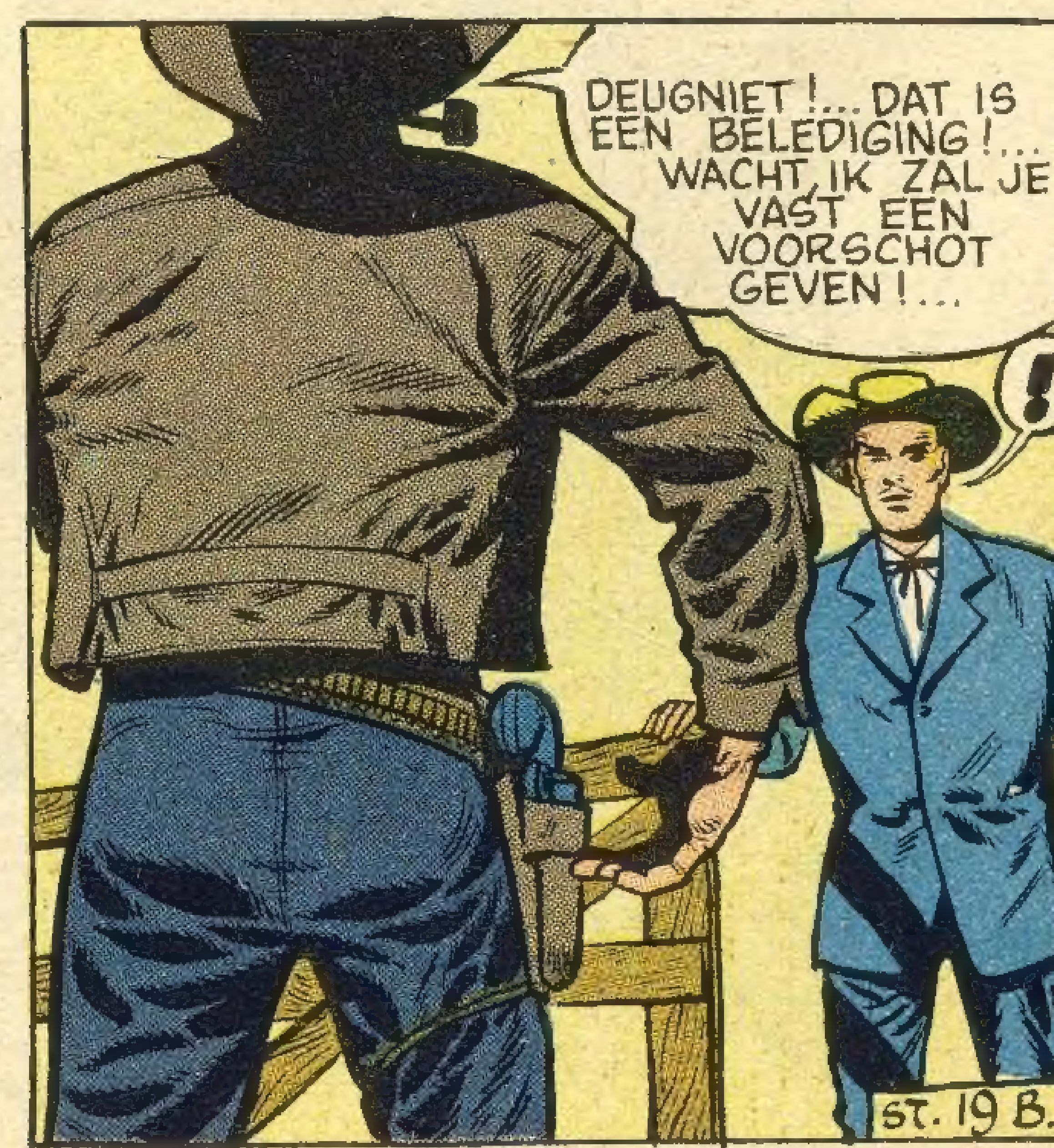












Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.